

Vlaams
Parlement

stuk **15** (2014-2015) – Nr. 8-A
ingediend op 27 november 2014 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2015

Verslag

namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid
uitgebracht door de heer Bart Dochy
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem.

Vaste leden:

mevrouw Sofie Joosen, de heren Bert Maertens, Marius Meremans, Willy Segers,
mevrouw Nadia Sminate, de heer Peter Wouters;
de heren Bart Dochy, Michel Doomst, Ward Kennes, Koen Van den Heuvel;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Mercedes Van Volcem;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
mevrouw Ingrid Pira.

Plaatsvervangers:

de heer Björn Anseeuw, mevrouw Vera Celis, de heer Jan Hofkens, mevrouw Lies Jans,
de heren Kris Van Dijck, Karim Van Overmeire;
mevrouw Caroline Bastiaens, de heer Jan Durnez, mevrouw Martine Fournier, de heer Joris Poschet;
mevrouw Lydia Peeters, de heer Bart Somers;
de dames Yasmine Kherbache, Ingrid Lieten;
de heer Bart Caron.

Toegevoegde leden:

de heer Chris Janssens;
de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

- 15** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
– Nr. 2 t.e.m. 7: Amendementen
- 12-A** (2014) – Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- 13** (2014-2015) – Nr. 1: Algemene toelichting
– Nr. 2: Toelichtingen per programma
- 14** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- 16** (2014-2015) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof
- 21** (2014-2015) – Nr. 1: Meerjarenraming

INHOUD

1. Toelichting door minister Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding.....	4
1.1. Departement Bestuurszaken.....	4
1.2. Dienst van de Gouverneurs	4
1.3. Dienst van de Bestuursrechtscolleges	5
1.4. Agentschap voor Binnenlands Bestuur	5
1.5. Integratie en Inburgering.....	6
1.6. Agentschap voor Overheidspersoneel	7
1.7. Agentschap voor Facilitair Management	7
1.8. DAB's van Het Facilitair Bedrijf	7
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	7
2.1. Tussenkost van de heer Michel Doomst	7
2.2. Tussenkost van mevrouw Ingrid Pira	8
2.3. Tussenkost van mevrouw Els Robeyns	9
2.4. Tussenkost van mevrouw Nadia Sminate.....	13
2.5. Tussenkost van de heer Ward Kennes.....	13
2.6. Tussenkost van mevrouw Yasmine Kherbache.....	13
3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans.....	15
3.1. Binnenlands Bestuur.....	15
3.2. Bestuurszaken	16
3.3. Inburgering en Integratie.....	17
3.4. Stedenbeleid	18
4. Replieken van de commissieleden	18
5. Aanvullende antwoorden van de minister	24
6. Aanvullende replieken van de commissieleden en antwoorden van de minister 26	
7. Indicatieve stemming	32
Gebruikte afkortingen.....	33

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid besprak op 18 november 2014 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2015.

1. Toelichting door minister Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

1.1. Departement Bestuurszaken

De *minister* verwijst naar het artikel over de lonen (BC0-1BAC2ZZ-LO) en de werking (BC0-1BAC2ZZ-WT) van het Departement Bestuurszaken. Er is een stijging bij de lonen van meer dan 1 miljoen euro en een stijging van de werkingsmiddelen van 46.000 euro. Dat heeft enerzijds te maken met het zogenaamde N-project 'voorbereiding sociaal secretariaat, boekhoudkantoor en operationaliseren van single audit', dat is overgeheveld vanuit het beleidsdomein Financiën en Begroting. Anderzijds zijn er de personeelsleden van het Rampenfonds, die naar aanleiding van de zesde staatshervorming zijn overgekomen. Hun lonen en werkingsmiddelen vallen onder deze kredieten.

Doordat meer entiteiten zich aansluiten bij de Gemeenschappelijke Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk, zijn de loonkredieten verhoogd met 321.000 euro en de werkingskredieten met 42.000 euro.

Ingevolge de generieke besparingen zijn deze kredieten respectievelijk met 280.000 euro en 189.000 euro verminderd. Dat is conform de afspraken die de regering heeft gemaakt in het kader van de budgettaire besprekingen: 2 percent minder om tegen het einde van de legislatuur de doelstelling van het aantal personeelsleden te halen, en 10 percent minder op de niet-loongebonden kredieten.

Het crisis- en rampenbeheer (BC0-1BHC2AI-WT) is overgekomen naar aanleiding van de zesde staatshervorming. Vooralsnog is het de bevoegdheid van minister Homans, maar op 1 januari 2015 zal de minister-president die overnemen. Met de bevoegdheid is een bedrag overgekomen van ruim 11 miljoen euro: 10,4 miljoen euro is toegewezen aan het Vlaams Fonds voor de Lastendelging, dat ook zal instaan voor de effectieve uitbetaling van de schades. De werkingskredieten bedragen 841.000 euro, om expertises aan te vragen, ICT-kosten te dekken en dergelijke.

Inzake organisatieontwikkeling, diversiteit en welzijn op het werk (BCO-1BKC2AA-WT) signaleert de minister een stijging van 159.000 euro in zowel vastleggingskredieten als betalingskredieten. Het budget van 221.000 euro voor het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie – Slagkrachtige Overheid is overgedragen naar dit artikel. De entiteiten die zijn aangesloten bij de GDPB, konden kiezen om toe te treden tot Spreekbuis. Hiervoor is 4000 euro mee overgekomen. Ook hier is de besparing toegepast van 2 percent minder op lonen en 10 percent op werkingskosten. Dat geeft min 8000 euro op lonen en min 37.000 euro op werkingskredieten.

1.2. Dienst van de Gouverneurs

Voor de lonen wordt een bedrag van 475.000 euro toegevoegd. Dat heeft te maken met het feit dat de administratieve ondersteuning van jachtdossiers (het afleveren van de jachtvergunningen), dat bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur zat, overgedragen is naar de Dienst van de Gouverneurs.

1.3. Dienst van de Bestuursrechtscolleges

In uitvoering van het decreet van 4 april 2014 werd een integratie van drie raden doorgevoerd: de Raad voor Verkiezingsbetwistingen, het Milieuhandhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Die werden samengevoegd tot de Dienst van de Bestuursrechtscolleges. Hiervoor moesten er vier nieuwe artikels in de begroting worden gecreëerd.

Door de integratie van de raden of colleges komen, gespreid over loon en werking, de verschillende budgetten over: 2,7 miljoen euro komt over van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, 1,1 miljoen euro van Leefmilieu, Natuur en Energie en 1,9 miljoen euro van Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed.

1.4. Agentschap voor Binnenlands Bestuur

De minister stelt dat de algemene kredieten van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (lonen, werking ICT, werking beleid) zijn samengevoegd met deze van de gewestelijke ontvangers.

1,3 miljoen euro is herschikt naar de kredieten van Audit Vlaanderen ten behoeve van de externe audit lokale besturen. 538.000 euro is in het kader van de jachtdossiers herschikt naar de diensten van de gouverneurs. De responsabiliseringsbijdrage voor de gewestelijke ontvangers stijgt met 498.000 euro.

Bij 'werking en toelagen' (BD0-1BAC2ZZ-WT) is er een herschikking van 436.000 euro naar Audit Vlaanderen. Verder is er de generieke besparing op de werking van min 322.000 euro.

De 'algemene beleidskredieten Binnenlands Bestuur' (BD0-1BHC2AA-WT) omvatten communicatie, juridische procedures, internationale contacten enzovoort. Het gaat om een bedrag van 631.000 euro in VAK en in VEK.

Bij 'organisatie verkiezingen Vlaams Parlement' (BD0-1BHC2AC-WT) kon 1,5 miljoen euro worden geschrapt omdat de verkiezingen van 2014 voorbij zijn. Er wordt wel al in een provisie voorzien van 160.000 euro in VAK en 110.000 euro in VEK voor de verkiezingen van 2018. De benodigde bedragen worden elk jaar uitgetrokken, zodat de verkiezingen op een behoorlijke manier kunnen worden georganiseerd, samen met andere instanties.

Het Vlaams Provinciefonds (BD0-1BHC2AD-WT) wordt conform de afspraken in het regeerakkoord op nul gezet op 1 januari 2015. In betalingskredieten werd wel nog een bedrag uitgetrokken van 3,2 miljoen euro, maar dat is voor het betalen van openstaande saldi van 2013.

Wat het 'Vlaams Gemeentefonds' (BD0-1BHC2AE-WT) betreft, benadrukt de minister dat het in budgettair krappe tijden een verdienste is dat zowel de groeivoet van het Gemeentefonds als die van het Stedenfonds wordt gehandhaafd. Dat was niet evident. Zij heeft in de media gelezen dat de lokale besturen zich gepakt voelen en dat er op het federale niveau inspanningen worden gevraagd van de gemeenten. Als Vlaams minister van Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid voelt zij zich hierdoor geenszins aangesproken. Het handhaven van de groeivoet van 3,5 percent was immers geen gemakkelijke opgave. De groeivoet van 3,5 percent wordt elk jaar toegepast, zodat er een cumulatieve stijging is. In vastleggingskredieten wordt er nu 2,3 miljard euro uitgetrokken voor de gemeenten en in betalingskredieten 2,3 miljard euro. Minister Homans vindt dat meer dan behoorlijk. Het betekent namelijk dat er in 2015 77,8 miljoen

euro in vastleggingskredieten en 77,6 miljoen euro in betalingskredieten extra is uitgetrokken ten opzichte van 2014.

De zogenaamde Elia-compensatie (BDO-1BHC2AF-WT) ten bedrage van 83 miljoen euro blijft integraal behouden.

Het artikel over 'specifieke investeringssubsidies lokale en regionale besturen' (BD0-1BHC2AG-WT) handelt over subsidies voor het bouwen van openbare crematoria en werken aan het niet-beschermd patrimonium van de erkende erediensten. Er is een kleine vermindering van 37.000 euro in vastleggingskredieten en een iets grotere vermindering in betalingskredieten van 1,7 miljoen euro. Dat heeft te maken met de betaalkalender en niet met een besparingsronde. Aan de administratie werd gevraagd welke dossiers liepen en hoe de betaalkalender moest worden georganiseerd om al die dossiers te kunnen betalen.

In het artikel 'ondersteuning naar duurzame en creatieve steden' (BD0-1BIC2AB-WT) zitten onder andere de middelen voor stadsvernieuwingsprojecten. Die zijn verminderd met 3 miljoen euro tot een bedrag van bijna 11 miljoen euro. In het verleden werden vanuit dit begrotingsartikel altijd vier grote projecten gesubsidieerd. Indien deze besparing wordt aangehouden, zullen dat er in 2015 maar drie zijn, ofwel moet men opteren voor meerdere kleinere projecten. De minister vindt dit geen leuke tendens, maar ze moest haar verantwoordelijkheid nemen. Er was weinig tijd voor grote verschuivingen, maar er zijn wel mogelijkheden binnen haar eigen portefeuille. Ze wil dit bekijken bij de begrotingscontrole 2015.

De jaarlijkse groeivoet van het Stedenfonds (BD0-1BIC2AC-WT) kon behouden blijven op 3,5 percent. Het krediet stijgt met 5 miljoen euro, wat belangrijk, significant en niet evident is in deze budgettaire moeilijke tijden.

In het artikel over het 'grootstedenbeleid' (BD0-1BIC2AD-WT) gaat het over middelen die zijn overgekomen in het kader van de zesde staatshervorming: om en bij de 15,5 miljoen euro aan vastleggingskredieten en 6,2 miljoen euro aan betalingskredieten. Dat verschil is er doordat de federale overheid nog niet alle kredieten heeft overgeheveld. Dat zal stelselmatig gebeuren. De Vlaamse Regering gaat ervan uit dat dit in 2017 volledig zal zijn voltooid. De federale overheid blijft de contracten 'duurzame stad 2010-2014' verder betalen.

1.5. Integratie en Inburgering

Inzake 'integratie- en inburgeringsbeleid' (BD0-1BJC2AA-WT) zijn de belangrijkste uitgaven de subsidies voor Gent en Antwerpen en de lokale integratiesubsidies. De twee steden hebben een uitzonderingspositie gekregen in het decreet in die zin dat ze niet in het EVA moesten worden opgenomen. Ze krijgen hun subsidies voor de onthaalbureaus, integratiecentra en tolkendiensten apart.

De minuitgave van 33 miljoen euro heeft te maken met het EVA dat in het volgend artikel aan bod komt. Het gaat absoluut niet om een besparing.

Er zijn in het kader van de zesde staatshervorming middelen overgekomen, met name van het Federale Impulsfonds voor het Migrantenbeleid en het Europees Integratiefonds voor 3 miljoen euro aan vastleggingskredieten en 2,5 miljoen euro aan betalingskredieten.

Voor het EVA Integratie en Inburgering is er in 38 miljoen euro betalingskredieten voorzien (BD0-1BJC2AY-IS). Daarin zitten de kredieten voor de uitbetaling

van de saldi 2014 voor alle organisaties die gaan inkantelen in het EVA, dit ten bedrage van 3,5 miljoen euro.

Een deel van de middelen voor Inburgering zit nog altijd bij Onderwijs, met name de subsidies aan de Huizen van het Nederlands. Er is een herschikking van 350.000 euro gebeurd in het kader van de overheveling van de taak Taalpromotie naar het Agentschap voor Integratie en Inburgering.

1.6. Agentschap voor Overheidspersoneel

Bij de sociale dienst van het Agentschap voor Overheidspersoneel is een stijging van de lonen, werkingskosten en de kosten voor de vzw Sociale Dienst voorzien. Dat komt doordat meer entiteiten zich aansluiten, wat resulteert in meer personeel en werkingskosten en in meer mensen die een beroep doen op de vzw Sociale Dienst. Bij het Vlaams intermodulair personeelssysteem Vlimpers dat onder andere de elektronische loonfiches verzorgt, sluiten zich eveneens meer entiteiten aan met hetzelfde gevolg.

1.7. Agentschap voor Facilitair Management

Inzake 'patrimoniumbeheer en facilitaire ondersteuning' (BF0-1BFC2AA-WT) dalen de vastleggingskredieten met 2 miljoen euro en de betalingskredieten met 342.000 euro. Dit is voor inrichtingswerken. Op het artikel 'huur' (BF0-1BFC2AC-WT) is een som van 3,5 miljoen euro bij gekomen. Dat is logisch omdat de kosten van inrichting van gebouwen zijn verschoven naar huur van gebouwen.

De kredieten zijn aangepast aan de evolutie van enkele projecten. Een belangrijk gegeven hierbij is de huisvesting van overgekomen ambtenaren in het kader van de zesde staatshervorming.

1.8. DAB's van Het Facilitair Bedrijf

Er is een integratie van de dotatie voor de DAB Catering en de DAB Schoonmaak. Hoe meer locaties de Vlaamse overheid inneemt, hoe meer kosten er zijn voor catering en schoonmaak. De kredieten zijn dan ook gestegen.

De DAB Informatie Vlaanderen wordt toegevoegd aan de bevoegdheden van Het Facilitair Bedrijf met als belangrijkste uitdaging 'radicaal digitaal', waarvoor deze DAB 10 miljoen euro extra vastleggingskredieten ontvangt gedurende de komende drie jaar.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

2.1. Tussenkamst van de heer Michel Doomst

De heer *Michel Doomst* denkt dat de begroting de nodige impulsen geeft die kunnen leiden tot een sterkere 'binnenband'. Hij wil niettemin enkele kanttekeningen maken. De middelen voor bestuurskracht en -efficiëntie zijn lichtjes gedaald, terwijl het OCMW moet worden geïntegreerd in de gemeente. Hij hoopt dat dit niet de voorbode is om de integratie af te bouwen. Het is belangrijk dat er de volgende jaren inspanningen worden geleverd om de begeleiding van de lokale besturen bij het streven naar die integratie te versterken.

De heer Doomst vindt de digitalisering van de voordrachten in het kader van verkiezingen en de software voor het manuele tellen goede aanzetten. Is dit de aanzet tot de hopelijk definitieve intrede van het computerstemmen in Vlaanderen?

Het wegvallen van het Provinciefonds betekent een dikke streep door de rekeningen van heel wat zinvolle initiatieven. Bijvoorbeeld de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media is bezorgd over de gevolgen. Welke initiatieven zullen wegvallen?

De stijging met jaarlijks 3,5 percent van het Gemeentefonds is belangrijk. 80 miljoen euro extra in 2015 is in barre tijden een stevige erkenning van het geloof in de sterkte van de lokale besturen. Ook het Stedenfonds stijgt met 3,5 percent. Zal ook de groei van het Plattelandsfonds aangemoedigd worden?

Waarom komen de stadskernvernieuwingsprojecten onder druk te staan? Gaat dit echt te traag? Vanwaar komt de vraag om daar sneller op in te spelen?

Tot slot vraagt de heer Doornst of er met betrekking tot de beleids- en beheerscyclus van de lokale besturen geen samenvatting moet worden gemaakt, die als handleiding kan fungeren voor de lokale besturen die met hun begrotingen bezig zijn. Zo zouden een aantal sleutelgegevens waarmee zij volgend jaar rekening moeten houden, tijdig worden overgemaakt.

2.2. Tussenkomsst van mevrouw Ingrid Pira

Mevrouw *Ingrid Pira* heeft bedenkingen bij de manier waarop het Provinciefonds wordt opgedoekt. VLABEST verwoordt volgens haar heel goed de gevoeligheden: "De afschaffing van het Provinciefonds is een beslissing die is opgenomen in het Vlaams Regeerakkoord. Maar dat wil niet zeggen dat de Vlaamse Regering zich niet moet gedragen als een goede huisvader bij de implementatie van die beslissing. Een duidelijke financiële impactanalyse, met een tijdig overleg met de betrokken besturen, was te verkiezen boven de huidige eenzijdige aanpak en had mogelijk enkele weerstanden kunnen temperen.". Mevrouw Pira stelt dat ook andere adviesraden over een eenzijdige aanpak en weerstanden klagen. Zij vraagt de minister om de mensen mee te krijgen en niet hen tegen de haren in te strijken door plots en eenzijdig belangrijke fondsen af te schaffen. Waarom kon de afschaffing van het Provinciefonds niet later en geleidelijker?

Mevrouw Pira leest verder in het VLABEST-advies: "Bovendien zorgt de plotse afschaffing op korte termijn voor een fundamenteel gebrek aan stabiliteit in de financiering. Dit verstoort de gezonde financiële verhoudingen waarbij de voorspelbaarheid van de geldstromen van cruciaal belang is voor een tijdige financiële planning.". De spreker merkt op dat het Provinciefonds al acht keer werd gewijzigd. Veel mensen binnen de provincie worden door de plotse beslissing met de rug tegen de muur geplaatst. Waarom moest het Provinciefonds al vanaf 2015 opgedoekt worden? Waarom kon dat niet tegen het einde van de legislatuur, zodat er een duidelijk zicht bleef op wat er voor de provincie blijft en wat er naar de gemeenten en de Vlaamse overheid gaat? Mevrouw Pira heeft de indruk dat minister Homans de kar voor het paard spant.

De regionale landschappen en bosgroepen zijn bevoegdheden die eerder van Vlaanderen naar de provincies gingen. Door het opdoeken van het Provinciefonds worden ze plots geconfronteerd met het feit dat ze nu zelf voor de financiële middelen moeten opdraven. Nochtans is de verevening in vele andere domeinen een vaststaand gegeven.

Mevrouw Pira betreurt dat VLABEST zal worden afgeschaft. De adviezen van deze adviesraad werden door het parlement zeer gewaardeerd en er werd veel gebruik van gemaakt. Niet alleen VLABEST heeft overigens grote bedenkingen bij de eenzijdige afschaffing van het Provinciefonds, ook de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media betreurt dat en vraagt zich af hoe de

Vlaamse Regering ervoor zal zorgen dat maatschappelijk waardevolle activiteiten en organisaties behouden blijven.

Bij de bestuursrechtscolleges bestaat er een zeer grote achterstand, zeker voor de dossiers die al jaren geleden werden ingeleid. Moet er dit jaar niet in extra middelen worden voorzien om de achterstand te kunnen inhalen? Groen heeft ooit voorgesteld om een soort 'achterstandskamer' op te richten. Het is de vraag of de werkingsmiddelen waarin nu is voorzien voor de bestuursrechtscolleges, waarvan de Raad voor Vergunningsbetwistingen een onderdeel is, zullen volstaan.

Het valt mevrouw Pira op dat er 3 miljoen euro minder steun is voor stadsontwikkelingsprojecten. Maar het stemt haar hoopvol dat de minister aangaf dat dit eventueel bij de budgetcontrole 2015 zou worden herbekeken.

2.3. Tussenkomsst van mevrouw Els Robeyns

Mevrouw *Els Robeyns* stelt vast dat er in heel veel departementen generieke besparingen worden doorgevoerd, zonder dat wordt verduidelijkt waarom, zonder dat er een evaluatie of een beleidskeuze aan wordt verbonden. Er wordt gewoon overal 5 of 6 of 10 percent van afgedaan, zonder dat er duidelijke keuzes worden gemaakt. De spreker zegt dat haar fractie dat ten zeerste betreurt.

In het Departement Bestuurszaken vermindert de minister het beleidskrediet op organisatieontwikkeling, diversiteit en welzijn op het werk met 5000 euro, in weerwil van de beleidsdoelstelling om 10 percent personen met een handicap tewerk te stellen bij de overheid. Hoe wil de minister deze beleidsdoelstelling halen als zij deze middelen verlaagt?

Bij de Vlaams Bouwmeester wordt het krediet verminderd met 43.000 euro. Waar willen de minister en de regering naartoe met de Vlaams Bouwmeester?

Rampenbeheer is een nieuw element, overgekomen in het kader van de zesde staatshervorming. Het gaat om een bedrag van meer dan 11 miljoen euro, waarvan het merendeel wordt overgeheveld naar het Vlaams Fonds voor de Lastendelging. Het wordt afwachten of dat voldoende zal zijn.

Voor de betaling van de courante werkings- en IT-kosten en voor specifieke informaticaprojecten van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur lijken de cijfers een spectaculaire stijging van het krediet aan te geven. In werkelijkheid gaat het om een verschuiving van budgetten en wordt ook daar fors bespaard. Nochtans spreekt de beleidsnota stevige ambities uit om te komen tot een digitaal verbonden overheidslandschap. Ook VVSG heeft al opgemerkt dat er bij de lokale besturen net op het vlak van ICT en e-government een schaalprobleem rijst. Mevrouw Robeyns betreurt dan ook dat net op dat krediet een besparing wordt doorgevoerd van in totaal 360.000 euro. Ze vraagt zich af of het strategische IT-plan van het agentschap daarmee op schema kan blijven en welke deelprojecten uit het plan dit jaar aan bod komen. Ze hoopt ook meer details te krijgen over de kostprijs van de implementatie van het plan.

Bij de begrotingspost 'dienstreizen' is er sprake van een stijging die te maken heeft met een interne kredietverschuiving. In sommige andere beleidsnota's, bijvoorbeeld Toerisme, wordt duidelijk aangegeven hoeveel bespaard zal worden op dienstreizen'. Hier gebeurt dat niet. Kan de minister dit verduidelijken?

In 2015 zal de minister de bestuurskrachtmonitor bezorgen aan de gemeenten, met de vraag om er aan deel te nemen. Vervolgens worden die resultaten getoetst, verwerkt en geanalyseerd met wetenschappelijke ondersteuning. Voor

dat alles is een krediet van amper 63.000 euro uitgetrokken. Hoe zal dat budget worden aangewend? De spreker wijst er op dat steeds meer zaken worden doorgeschoven naar de lokale besturen, dat de provincies worden afgeschaft en regio's worden opgericht. Tegelijk bespaart de minister op een krediet dat ondersteuning biedt voor studiedagen, vorming en zo meer. Ze is van mening dat het nu net niet het moment is om op dergelijke ondersteuning voor lokale besturen te besparen.

Mevrouw Robeyns betreurt de manier waarop de afschaffing van het Provinciefonds gebeurd is. Er heerst nog altijd veel onduidelijkheid en onrust bij de provincies, niet in het minst bij de vele personeelsleden. Het draagvlak had breder en beter kunnen zijn indien men vooraf meer overleg had gepleegd. Het is alvast niet zo dat al die diensten en de mensen die er de afgelopen jaren zinvol werk geleverd hebben, geen toegevoegde waarde meer zouden leveren. De gebouwen, het personeel en de werking verdwijnen niet zomaar in het niets. Ze hoopt dan ook op meer concrete antwoorden op de vele vragen die op het terrein leven.

Mevrouw Robeyns vraagt hoe het staat met Audit Vlaanderen. Zit het groeitraject nog op schema? Indien dat vertraging heeft, zou het logisch zijn dat de bijdrage van de lokale besturen ook minder snel zou stijgen. Hoe garandeert de minister dat de middelen van Audit Vlaanderen, die toegeleid worden vanuit het Gemeentefonds, ook effectief aangewend worden voor de werking van het auditcomité lokale besturen.

Vlaanderen wil via het Gemeentefonds de lokale besturen een forse duw in de rug geven om het investeringsritme op peil te houden. Investeringsen zijn broodnodig maar ze komen fors onder druk te staan. Uit het rapport 'De financiële toestand van de Vlaamse gemeenten: analyse van de meerjarenplannen 2014-2019' blijkt dat de Vlaamse gemeenten het financieel moeilijk hebben: 62 Vlaamse gemeenten halen pas in 2019 een financieel evenwicht en de autofinancieringsmarge voor de periode 2014-2019 daalt spectaculair in vergelijking met de periode 2007-2012, van gemiddeld 650 miljoen euro naar 100 miljoen euro.

Voor mevrouw Robeyns is de minister van Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid de eerste belangenverdediger van de lokale besturen, zeker als zou blijken dat hun financieel evenwicht nog verder bedreigd wordt. Jammer genoeg loeren een paar dergelijke bedreigingen om de hoek. Zo is er de aankondiging van de federale overheid om ook de intercommunales te onderwerpen aan de vennootschapsbelasting. Onder meer VVSG heeft een analyse gemaakt van de verontrustende impact van deze maatregelen. Er blijkt bijvoorbeeld een duidelijke impact op de intergemeentelijke investeringsruimte, bijvoorbeeld inzake rioleringswerken. De opbouw van het eigen vermogen als investeringsruimte wordt aangetast waardoor bij een slechte conjunctuur niet enkel de gemeentelijke investeringen, maar ook de bovengemeentelijke investeringen via intercommunales dreigen stil te vallen. Her en der wordt gezegd dat de onderwerping aan de vennootschapsbelasting in aanvaring komt met de gewestelijke bevoegdheden. Wat is het standpunt van de minister hierover?

Een ander mogelijk gevolg van de onderwerping aan de vennootschapsbelasting situeert zich bij de distributienettarieven. Als er door een verhoging van de nettarieven straks betere resultaten voor de distributienetbeheerders komen, zal dit ook een hogere vennootschapsbelasting tot gevolg hebben. Dat is weer een kost die de distributienetbeheerders mogen doorrekenen, hetzij aan de consument, de gezinnen en de kmo's via de factuur, hetzij aan de gemeenten via de verlaging van hun dividenden. Is de minister als behoeder van de gemeentelijke financiën betrokken bij dit dossier?

Het regeerakkoord bepaalt dat de gesubsidieerde contractuelen geregulariseerd worden. Volgens de beleidsnota zal dat gebeuren door de gescofinanciering om te vormen tot een basisfinanciering voor de gemeenten. Hiertoe zal, zoals voor de Eliadotatie, een aanvullende dotatie binnen het Gemeentefonds worden gecreëerd. Het verwondert de spreker dat er geen nieuw begrotingsartikel wordt gecreëerd om deze beleidsambitie in daden om te zetten. Op een vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel over de hervorming van het systeem van de gesubsidieerde contractuelen bij lokale besturen (*Hand. VI.Parl. 2014-15, nr. C26*) stelde minister Muyters immers dat de datum van inwerkingtreding voorzien is op 1 april 2015. Het budget wordt in de toekomst ook niet langer geormerkt. De lokale besturen kunnen, maar moeten niet, de middelen aanwenden voor tewerkstelling. Ze kunnen er bijvoorbeeld ook een nieuw sportveld mee aanleggen. Reden te meer om te voorzien in het begrotingsartikel bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Kan de minister bijkomende informatie verstrekken over de wijze waarop zal worden berekend hoeveel de bijkomende dotatie zal bedragen voor elke gemeente afzonderlijk? Er is sprake om te vertrekken van de effectieve benutting van het contingent gesco's over het jaar 2013. VVSG is vragende partij om te vertrekken van een berekend gemiddelde over een drietal jaar. Wat is het standpunt van de minister daarover? Hoe verantwoordt de minister dat de Vlaamse Regering slechts 95 percent van de middelen doorstort? VVSG rekende voor dat deze operatie de steden en gemeenten confronteert met ruim 18 miljoen euro minder inkomsten. Dat is ongeveer 25 percent van de stijging van het Gemeentefonds ingevolge de indexaanpassing van 3,5 percent. Met de ene hand nemen wat met de andere hand pas werd gegeven, lijkt niet netjes. Mevrouw Robeyns pleit ervoor om het volume aan gescomiddelen niet enkel zo objectief en accuraat mogelijk vast te stellen, maar ook om de middelen voor 100 percent door te storten.

De antwoorden die minister Muyters gaf op de vraag van de heer Van den Heuvel, roepen bijkomende vragen op. De voorziene 18 miljoen euro wil de minister afwentelen op de lokale besturen. Hoe zit het bijvoorbeeld met het specifieke vakantieregime dat gesco's momenteel kennen? Als de lokale besturen al deze mensen een nieuwe arbeidsovereenkomst moeten geven, zal er ook vervroegd vakantiegeld moeten worden uitbetaald. Wie zal voor die kosten opdraaien? Hoe moeten de lokale besturen, aan wie in het kader van de BBC terecht hoge eisen gesteld worden inzake budgettaire planning, met al die zaken aan de slag? Er heerst heel veel onduidelijkheid en onzekerheid over op een moment dat de lokale besturen bezig zijn met de opmaak van hun budget, begroting en meerjarenplanning. Hoe kunnen zij dat doen als al die essentiële elementen van informatie ontbreken? De beleidsnota huldigt terecht het Belfortprincipe. Maar wat zal de minister doen om er in dit dossier voor te zorgen dat de lokale besturen effectief niet in hun rechten worden geschaad?

Mevrouw Robeyns gaat in op het laattijdig doorstorten door de federale overheid van de aanvullende personenbelasting aan de lokale besturen. VVSG is al langer vragende partij om te werken met een systeem van structurele voorschotten, zodat grote schommelingen kunnen worden vermeden en de thesaurie van de lokale besturen niet onnodig onder druk komt te staan zoals vandaag het geval is. Om aan de grootste problemen te verhelpen, heeft de federale overheid nu aangekondigd om een eenmalig voorschot op thesauriebasis uit te betalen. Hier knelt echter het schoentje. Begrotingstechnisch mag een dergelijk thesaurievoorschot niet worden geboekt als een ontvangst maar als een overbruggingsfinanciering. Hierdoor wordt evenwel het ESR-saldo van de lokale besturen, en dus van entiteit 2, negatief beïnvloed terwijl het ESR-saldo van de federale overheid er iets beter gaat uitzien. Wat is het standpunt van de minister? Is ze voorstan-

der van de door VVSG gevraagde structurele voorschottenregeling? Wat zal ze concreet ondernemen om de federale overheid hiervan te overtuigen?

Inzake Stedenbeleid zijn er bij de punten 'werking en communicatie' en 'ondersteuning duurzame en creatieve steden' dalingen van het budget, een van 358.000 euro naar 277.000 euro en een van 13,986 miljoen euro naar 10,986 miljoen euro. In de beleidsnota Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid verwijst de minister naar de nieuwe Europese cohesieprogramma's 2014-2020 wat opportuniteiten betreft voor stedelijke projecten. Wil de minister haar regulier Vlaamse beleid vervangen door een Europese cofinanciering? Daarvoor zijn die Europese fondsen in eerste instantie niet bedoeld. Ze zijn bedoeld om additioneel ingezet te worden bovenop de reguliere Vlaamse middelen. Bovendien zijn die Europese middelen geen structurele middelen.

De besparing op het budget van stadsontwikkeling bedraagt 3 miljoen euro, wat toch wel een fors bedrag is. Blijkbaar wil de minister nakijken of ze daar bij de begrotingscontrole 2015 nog iets aan kan veranderen. Dat zou een goede zaak zijn. Uit de toelichting kan niet worden opgemaakt hoe de beoogde besparing zal worden verdeeld tussen de verschillende acties die vanuit dit artikel gefinancierd worden (ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten, Thuis-in-de-Stad-prijs, ondersteuning van innoverende en experimentele projecten, subsidie aan VVSG voor de werking van het Kenniscentrum Vlaamse Steden, subsidie voor buurtstewards). Kan de minister de gedetailleerde spreiding van de besparing over de verschillende projecten geven? Wie betaalt de prijs van de besparing? Waarom net die? Is dat op basis van een evaluatie en duidelijke beleidskeuze of is er gewoon willekeurig gesneden waar dit het beste uitkwam?

De minister zegt sociale innovatieprojecten die kansarmoede en achterstelling tegengaan te zullen steunen. Waar zullen die middelen worden gehaald? Bij innovatie is er immers niet in een budget voorzien voor sociale innovatie en bij armoedebestrijding bespaart de minister ten opzichte van vorige begrotingen.

Heeft de minister een zicht op het aantal subsidieaanvragen inzake stadsvernieuwing? Om welke budgettaire claims gaat het? Dat is belangrijk als de minister plots een besparing van 3 miljoen euro doorvoert. In de toelichting bij het begrotingsartikel kan men lezen dat de minister de huidige stadsvernieuwing samen met de steden en de jury wil evalueren en waar mogelijk ook heroriënteren binnen het kader van het huidige decreet. Is de daling van het budget 2015 met 22 percent een eenmalige operatie die haar oorsprong vindt in de aangekondigde evaluatie? Wordt het budget vanaf 2016 weer op het niveau van 2014 gebracht?

De minister schrijft in de toelichting bij de begroting dat ze voor wat betreft de ondersteuning van innoverende en experimentele projecten van stedelijke actoren niet enkel aandacht wil besteden aan opstartondersteuning, maar ook aan doorgroei-ondersteuning. Kan de minister verduidelijken hoe ze dit budgettaire denkt te vertalen? Immers, als men niet enkel de opstart maar ook de doorgroei financieel wil ondersteunen, zal er nood zijn aan meer middelen in plaats van minder. Of wil de minister de toegang tot de ondersteuning zo streng maken dat enkel de uitzonderingen nog op financiële ondersteuning mogen rekenen?

Bij het patrimoniumbeheer is er een daling van bijna 20 miljoen euro naar iets minder dan 18 miljoen euro. In hoeverre is men voorbereid om alle nieuwe personeelsleden, die in het kader van de zesde staatshervorming overkomen, te huisvesten? Het krediet daalt met 2 miljoen euro, terwijl er meer personeel overkomt.

De kredieten voor huur daarentegen stijgen aanzienlijk van 75.694.000 euro naar 79.204.000 euro. Is de huurprijs duurder geworden, of zal er meer ruimte worden gehuurd? Bijna 80 miljoen euro betalen voor de huur van overheidsgebouwen is een aanzienlijk bedrag.

Bij het Agentschap voor Facilitair Management is er een toename van 3,5 miljoen euro. De gebouwen worden opgesomd, maar de huur voor de justitiehuisen staat er niet bij. Werd dit vergeten? Als die huur er nog moet worden bijgeteld, lijkt het budget te klein. Kan de minister hierover meer duidelijkheid brengen?

2.4. Tussenkost van mevrouw Nadia Sminate

Mevrouw *Nadia Sminate* erkent dat er inderdaad een besparing gebeurt op het niveau van de provincies, maar de Vlaamse Regering beslist niet om de genoemde waardevolle initiatieven af te schaffen. Het is aan de provincies zelf om te bepalen hoe ze die besparing zullen realiseren. Toch wordt telkens geïnsinueerd dat het de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse Regering dat initiatieven worden afgeschaft, mensen worden ontslagen en gebouwen worden verkocht. Dezelfde discussie is gevoerd over de regionale landschappen. In de feiten gaat het over een efficiëntiewinst van een kleine 4 procent. De lokale besturen staan alvast voor een grotere uitdaging. De kritiek van de oppositie op de afschaffing van het Provinciefonds is dan ook overtrokken paniekzaaijerij.

De discussie over de grondgebonden bevoegdheden versus persoonsgebonden bevoegdheden, is volgens mevrouw Sminate niet nieuw. Ze kwam al uitvoerig aan bod bij de interne staatsvorming en het huidige beleid is een voortzetting ervan. De provincies hebben intussen ruim de tijd gehad om zich voor te bereiden op deze heroriëntering. Sp.a maakte tijdens de vorige legislatuur overigens deel uit van de beslissingen in het kader van de interne staatsvorming.

2.5. Tussenkost van de heer Ward Kennes

De heer *Ward Kennes* kijkt uit naar het debat over de toekomst van de Vlaams Bouwmeester. Het regeerakkoord kondigt op dat vlak hervormingen aan.

In de vorige legislatuur is de hervorming van de bestuursrechtscolleges afgerond. Hoe verloopt de opstart? Zit men op schema? Zal de Dienst van de Bestuursrechtscolleges, die alles op elkaar moet afstemmen, op tijd kunnen starten?

In verband met Integratie en Inburgering was er de voorbije legislatuur heel wat te doen over de financiële middelen die waren opgebouwd als reserves bij de verschillende organisaties die nu inkantelen in het agentschap. Is dat intussen helemaal uitgeklaard? Verloopt die inkanteling vlot?

2.6. Tussenkost van mevrouw Yasmine Kherbache

Mevrouw *Yasmine Kherbache* stelt dat de beleidsnota strategische lijnen uitzet en ambities uitdrukt. Dat zijn de woorden. In de begroting staan in principe de daden: op welke manier worden de engagementen uit de beleidsnota vertaald in het budget? Ze vindt het een vreemde oefening en niet efficiënt om eerst te spreken over de daden en een volgende keer pas over de engagementen. Ze zal proberen een budgettaire vertaling te geven aan de opmerkingen die ze heeft bij de beleidsnota.

De minister heeft aangegeven niet te zullen besparen op inburgering. Men kan dat zien als een ambitie om op dat terrein vooruitgang te boeken, wat positief is.

Het is alvast een gigantische uitdaging. Sp.a wil een partner zijn om op dat vlak resultaten te boeken.

Uit de strategische doelstellingen blijkt dat de minister de volgende jaren toch veel bezig zal zijn met structuren, niet het minst met de fusieoperatie in het agentschap. Het gaat om een heel zware herstructurering, waarbij diensten moeten worden samengebracht en personeel gereorganiseerd. In principe is er daarvoor een herstructureringsbudget. Op lange termijn zijn er misschien efficiëntiewinsten, maar op korte termijn zijn er meestal meerkosten. Hoe wordt dat ingeschat? Bij het afstemmen van bepaalde statuten bijvoorbeeld en het integreren van diensten zullen er bijkomende kosten zijn. In de begroting is dat niet terug te vinden. Men moet vermijden dat er te veel tijd en budget gaat naar structuurbesprekingen en te weinig naar effectief beleid. Het zou logisch zijn dat de minister bij de opmaak van de begroting al een eerste zicht heeft op de financiële implicaties van de fusie.

In de beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019 verklaart de minister de achterstelling van etnisch-culturele minderheden te willen aanpakken. Zij rekent hiervoor ook op haar collega's, die fundamentele bevoegdheden in handen hebben om die kloof weg te werken, in het bijzonder op het vlak van onderwijs, tewerkstelling en wonen. Mevrouw Kherbache is echter bezorgd over wat er in die andere beleidsdomeinen gebeurt. Het Aanmoedigingsfonds voor het hoger onderwijs wordt geschrapt. Nochtans is dat er specifiek op gericht om kansengroepen, en dus ook etnisch-culturele minderheden, beter te doen instromen in en, nog belangrijker, uitstromen uit het hoger onderwijs. Verder wordt er in het onderwijs bespaard op de GOK-middelen. Net die middelen hebben de ambitie om de achterstelling van etnisch-culturele minderheden, zeker in de steden, aan te pakken.

Hoe gaat de minister daarmee om? Het volstaat niet in een beleidsnota te rekenen op de collegialiteit en dezelfde ambitie van de collega's. Hoe grijpt de minister daarop in? Ook bij Werk zal men besparen op de diversiteitsprojecten. Die projecten waren er net op gericht om de evenredige deelname vanuit etnisch-culturele minderheden op de werkvloer te bevorderen. Minister Homans is dan misschien niet van plan te besparen, maar ze wordt wel geconfronteerd met drastische besparingen op domeinen die er net op gericht zijn om de doelstelling van een evenredige deelname van etnisch-culturele minderheden en een betere inburgering te realiseren. Hoe zal de minister de besparingen in die beleidsdomeinen opvangen?

Het Aanmoedigingsfonds heeft als algemene doelstelling het beter in- en doorstromen van etnisch-culturele minderheden in het hoger onderwijs. Via dat Aanmoedigingsfonds is voor de eerste keer ook een monitoring opgezet van de positie van etnisch-culturele minderheden in het hoger onderwijs. Als ze niet op de radar komen, kan er niet worden gemonitord, kunnen er geen doelstellingen worden opgesteld en kan er geen vooruitgang of achteruitgang worden gemeten. Dankzij het Aanmoedigingsfonds is dat probleem veel beter op de kaart gezet. Men kan nu de evolutie van de etnisch-culturele minderheden in het hoger onderwijs opvolgen. Zal de schrapping van het Aanmoedigingsfonds worden opgevangen binnen het beleidsdomein van de minister? Terecht wil minister Homans werken met ambitieuze streefcijfers en resultaat boeken. Dan moet ze echter kunnen meten. Hoe zal ze dat doen als het meetinstrument in het beleidsdomein Onderwijs voor het hoger onderwijs wordt geschrapt?

Inzake NT2 worden de middelen overgeheveld naar het beleidsdomein Inburgering. Minister Homans wil behoeftedekkend werken en maatwerk nastreven. Het zal meer capaciteit vragen om behoeftedekkend te werken. Hoe zal minister Homans dat budgettaire vertalen? Dit is niet terug te vinden in de

begrotingsopmaak 2015. Zal dat in de begrotingscontrole worden opgevangen? Of rekent minister Homans op een bijdrage van de cursisten zelf?

Iedereen is het eens dat de inburgeringscursussen tot resultaat moeten leiden. Welk gevolg er aan dat resultaat wordt gekoppeld, is voer voor een andere discussie. Het kost geld om in te zetten op inburgeringscursussen waaraan meer mensen deelnemen en waarbij meer resultaat wordt geboekt. Hoe wil minister Homans die ambitie waarmaken zonder extra middelen?

3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans

Minister *Liesbeth Homans* vindt dat mevrouw Robeyns en mevrouw Kherbache veel vragen hebben gesteld over de beleidsnota en weinig over de concrete begroting 2015. Er is natuurlijk een link met de begroting, maar een beleidsnota handelt over vijf jaar en wordt later apart besproken. Die hele nota kan onmogelijk financieel worden vertaald in een begroting van één jaar.

Verschillende leden stelden vragen over kleine bedragen of schrappingen. Dat mag uiteraard. De minister stelt dat deze regering vooral naar de uitgaven heeft gekeken en niet zozeer naar de inkomsten of belastingverhogingen. Dit werd allemaal al eerder besproken, onder meer tijdens het debat over de regeerverklaring.

3.1. Binnenlands Bestuur

De minister verklaart dat het haar ambitie is om bij de verkiezingen in 2018 en 2019 met stemcomputers te werken.

Wat het Provinciefonds betreft, stelt de minister dat de regeringsbeslissing niet verborgen werd gehouden en snel werd gecommuniceerd. Bij de regeringsverklaring van minister-president Bourgeois was het al duidelijk. Sommigen insinueren dat het afschaffen van het Provinciefonds overhaast gebeurt en dat de provincies niet op de hoogte waren. De minister vindt dat echter kort door de bocht. De provincies waren al langer op de hoogte. Het gaat over een bedrag van 37 miljoen euro, wat eigenlijk slechts 3,4 percent betekent van alle provinciale inkomsten. De minister meent dat steeds meer provinciebesturen hun besparingen motiveren met de afschaffing van het Provinciefonds. Als men al die projecten echter zou optellen, komt men ver boven het bedrag van 37 miljoen euro uit.

Het klopt dat het Provinciefonds in de vorige legislatuur ook al heeft moeten inboeten. De opcentiemen en de algemene provinciebelasting, dus de andere inkomstenbronnen van de provincie, zijn altijd maar verhoogd. Daarop is dus nog geen euro bespaard. De minister begrijpt dat het wegvallen van 37 miljoen euro geen leuke boodschap is voor de provincies. Langs de andere kant herhaalt ze dat het slechts om 3,4 percent van de inkomsten gaat. Daarbovenop hebben ze de opcentiemen en de algemene provinciebelasting verhoogd. De Vlaamse Regering heeft er uitdrukkelijk voor gekozen de belastingen niet te verhogen en te snoeien in de uitgaven. De minister vindt het jammer dat alles op de afschaffing van het Provinciefonds wordt afgeschoven. Ze daagt mevrouw Pira uit om een lijst te maken van alle projecten waarvan de provincies zeggen dat ze werden geannuleerd door het wegvallen van het Provinciefonds. Ze zal dan merken dat men ruim boven de 37 miljoen euro komt.

De minister erkent dat een aantal gemeenten financieel onder druk staat. De kranten maken er ook melding van. Veel van de zaken die mevrouw Robeyns heeft vernoemd zijn echter niet haar bevoegdheid of verantwoordelijkheid. Vennootschapsbelastingen en extra belastingen op de meerwaarde bij intercom-

munales zijn federale materies waarop de minister niet kan of wil antwoorden. Het zou wel goed zijn dat de Vlaamse Regering een lijst zou maken van alle federale maatregelen die een impact kunnen hebben op de financiën van de lokale besturen. De minister heeft dit ook al geantwoord op vragen van de heer Van Rompuy over de gevolgen van het federale regeerakkoord op de lokale financiën.

Als de lokale besturen aan de alarmbel trekken, is de minister bereid om naar hun grieven te luisteren, maar ze kan alleen iets doen binnen haar eigen bevoegdheden. Misschien is de federale overheid ook wel bereid om te luisteren. De minister benadrukt dat er op het Gemeente- en Stedenfonds niet werd bespaard maar dat er weer 3,5 percent bij komt. Dat is een uiting van het geloof van de regering in de lokale besturen.

Wat de vraag over de gesco's betreft, verwijst de minister naar minister Muyters. De gescomiddelen zullen pas vanaf 2017 worden geïntegreerd. Als het gaat om de begroting 2015, dient men zich met vragen naar minister Muyters te richten.

BBC wordt geëvalueerd. Normaal mag er in het voorjaar een omzendbrief verwacht worden, maar omwille van de verkiezingen is dat dit jaar in september pas gebeurd. Na de evaluatie zal er een nieuwe omzendbrief worden gestuurd naar de lokale besturen, zodat ze weten waar ze aan toe zijn.

Het krediet ter ondersteuning van de lokale besturen werd in het verleden vooral gebruikt ter ondersteuning van de BBC. Dat proces is nu achter de rug en daarom is het gerechtvaardigd het krediet van 69.000 euro te verminderen naar 62.000 euro.

3.2. Bestuurszaken

Minister Homans stelt dat de problematiek van de achterstand bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen pas vanaf 1 januari 2015 onder haar bevoegdheid valt en dat men vooralsnog minister Schauvliege daarover moet bevragen.

De minister begrijpt de bekommernis van mevrouw Robeyns inzake het budget Welzijn op het Werk niet, want er komt 159.000 euro bij.

Voor de Vlaams Bouwmeester gaat er een bedrag van 43.000 euro af, zodat er nog een krediet rest van 616.000 euro. Dat is een besparing in het kader van het kerntakendebat dat nog gevoerd zal worden. De Vlaams Bouwmeester zal onder het Departement Ruimtelijke Ordening vallen.

De minister vindt de opmerking over 'de dienstreizen van de minister' totaal onbegrijpelijk. Mogelijk refereerde mevrouw Robeyns hiermee aan de werkingskosten van een agentschap waar dienstreizen van ambtenaren naar lezingen of congressen kunnen tussenstaan. Zelf heeft de minister nog geen dienstreizen gemaakt en ze is ook niet snel van plan dat te doen.

De minister stelt dat Audit Vlaanderen volledig op schema zit en zelfs wat voorsprong heeft. Het is dan ook logisch dat de bijdrage van de lokale besturen stijgt. Het Auditcomité ziet er nauwgezet op toe dat de verdeling tussen Vlaanderen en de lokale besturen billijk gebeurt.

De daling van het krediet voor patrimoniumbeheer met 2 miljoen euro heeft te maken met de daling van de inrichtingskosten. Tegelijkertijd is er een stijging van de huur. Zodra het gebouw klaar is en de ambtenaren er zijn ingetrokken, zijn er geen inrichtingskosten meer, maar dan moet men wel huur beginnen betalen.

De vraag over de huur van de justitiehuisen vindt de minister zeer terecht. Er is hierover lang overleg gepleegd met minister Vandeurzen. Er zal hierover nog een amendement worden toegevoegd aan de begrotingsopmaak 2015.

3.3. Inburgering en Integratie

De minister vestigt er de aandacht op dat Inburgering een van de weinige beleidsdomeinen is waarop niet wordt bespaard. Men staat daar voor heel wat uitdagingen. In budgettair moeilijke tijden is het goed dat er keuzes worden gemaakt, maar op inburgering wordt er dus niet bespaard.

Het debat over de reserves van de organisaties die gaan inkantelen in het EVA Integratie en Inburgering, vindt de minister eerder thuishoren in een debat over de beleidsnota. Er is daarover overigens een vraag om uitleg van de heer Segers die binnenkort in de commissie wordt geagendeerd. Zij geeft wel al mee dat niet alles vlot loopt en dat organisaties die wisten dat ze zouden worden ingekanteld, met de reserves zaken hebben gedaan die eigenlijk niet door de beugel kunnen. Zij zal daar dieper op ingaan in haar antwoord op de vermelde vraag van de heer Segers.

Ten aanzien van mevrouw Kherbache stelt de minister dat die heel wat zaken uit de beleidsnota heeft aangehaald, bijvoorbeeld over de herstructureringen. Zij benadrukt dat het vandaag gaat over de begrotingsopmaak 2015, niet over het meerjarenbudget. Men kan immers niet verwachten dat alle voornemens voor de hele legislatuur al in 2015 worden gerealiseerd. Er is wel degelijk een behoorlijke dotatie van 34,7 miljoen euro in vastleggingskredieten en van 38,8 miljoen euro in betalingskredieten voorzien voor het EVA Integratie en Inburgering. Die dotatie is gebaseerd op realistische inschattingen. Er is voorzien in voldoende middelen voor het geval er zich nog iets zou voordoen, maar uiteraard werd rekening gehouden met de verschillende personeelsstatuten. Voor Antwerpen en Gent zegt de minister niet meer verantwoordelijk te zijn. Zij heeft wel gehoord dat daar een en ander niet is meegerekend.

De minister begrijpt de bezorgdheid van mevrouw Kherbache over het schrappen van GOK-middelen in het onderwijs, maar die vraag moet volgens haar in de Commissie voor Onderwijs worden gesteld. Het inburgeringsbeleid van de Vlaamse Regering is een beleid op zich. Ook met betrekking tot diversiteit worden de zaken door elkaar gehaald. De minister is daar bevoegd voor, enerzijds vanuit Gelijke Kansen en anderzijds als minister van Bestuurszaken voor het behalen van streefcijfers inzake diversiteit in de tewerkstelling bij de Vlaamse overheid. Maar dat staat helemaal los van haar bevoegdheid inzake inburgering. Inburgering is iets helemaal anders dan het realiseren van streefcijfers in het kader van tewerkstelling binnen de Vlaamse overheid. Natuurlijk kan een inburgeringscursus er mee toe bijdragen dat iemand met een migratieachtergrond kan solliciteren bij de Vlaamse overheid. Maar zo kan men op alle mogelijke manieren linken leggen tussen beleidsdomeinen.

Inzake NT2 komen de middelen van Onderwijs over naar Inburgering. Anderzijds wordt er afgestapt van de huidige manier van organiseren, binnen de reguliere schooluren en dergelijke. Minister Homans zegt ook iets te willen doen aan de wachtlijsten. Maar dan moet men ook het aanbod vergroten. Men kan moeilijk iets vragen aan de mensen en tegelijk niet in het aanbod voorzien. Voor wat de wachtlijsten betreft, zal er worden ingezet op vrijwillige en niet alleen op verplichte inburgering. Dat wil zeggen dat er meer aanbod moet worden gegenereerd. Daarom wil de minister private partners aantrekken, die mee kunnen instappen om hetzelfde aanbod te creëren, weliswaar zonder dat zij op enige manier in concurrentie treden met de Huizen van het Nederlands.

3.4. Stedenbeleid

Er waren verschillende vragen over de besparing op de stadsvernieuwingsprojecten. De minister ziet twee mogelijkheden: ofwel wordt bij de begrotingscontrole 2015 binnen het eigen budget het bedrag van 3 miljoen euro weer op zijn plaats gezet, ofwel wordt het één project minder volgend jaar.

4. Replieken van de commissieleden

De heer *John Crombez* vindt het vreemd dat de regering in de begrotingsbespreking afbakent welke vragen de parlementsleden mogen stellen en op welke manier dat mag gebeuren. Het gaat om vragen over de begroting en daar zijn uiteraard linken te leggen naar de beleidsnota. Parlementsleden moeten de vragen kunnen stellen die ze willen en de vragen formuleren zoals ze dat willen. De minister moet daar niet altijd een antwoord op geven, maar dat geeft dan het recht aan de volksvertegenwoordiger om verder te vragen, tot de begroting duidelijk is. De heer Crombez snapt dus niet waarom minister Homans zegt dat veel vragen verwijzingen bevatten naar de beleidsnota. Volksvertegenwoordigers hebben de vrijheid om de regering te ondervragen zoals ze dat willen.

De begroting heeft een grote impact op de provincies, de steden en de gemeenten. Die impact strekt zich uit over meerdere jaren. Het is dus niet vreemd dat daarnaar wordt gevraagd. De regering zelf heeft in de Septemberverklaring trouwens gesteld dat men verder moet kijken dan dat ene komende jaar. Het is dus niet vreemd dat sp.a probeert te begrijpen wat dat over meerdere jaren betekent. Hij vraagt derhalve de minister om de vragen van de parlementsleden niet af te bakenen door te zeggen dat ze eigenlijk naar iets anders verwijzen. Zij moet proberen de vragen te beantwoorden. Als er geen antwoorden komen, zullen de parlementsleden de vragen opnieuw moeten stellen.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem*, commissievoorzitter, meent dat iedereen de vragen heeft kunnen stellen die hij of zij wou stellen op de manier die hij of zij wenste. Er is geen sprake geweest van enige beperking. De minister heeft de vrijheid om daar op te antwoorden. Als de antwoorden van de minister niet voldoen, kan er altijd gereageerd worden in de repliekenronde.

Mevrouw *Els Robeyns* weerlegt het verwijt van mevrouw Sminate dat sp.a aan paniekzaaij zou doen. Als er voor 37 miljoen euro aan middelen wordt afgenomen van het Provinciefonds, zijn de gevolgen nu eenmaal voor het ondergeschikte bestuur. Stellen dat zij de problemen dan maar moeten oplossen, is niet echt een vorm van behoorlijk bestuur. Bij de interne staatshervorming, die inderdaad mee is goedgekeurd door sp.a, waren er wel nog altijd een aantal persoonsgebonden bevoegdheden toegelaten voor de provincies. Het beleid van deze regering gaat veel verder.

Mevrouw Robeyns beseft dat de minister niet verantwoordelijk is voor federale maatregelen, maar zij is wel de belangenbehartiger van de lokale besturen. Het is wel zinvol dat er een oplijsting zal worden gemaakt van de impact van de federale maatregelen.

Volgens de minister worden de gescomiddelen pas vanaf 2017 geïntegreerd, maar minister Muyters heeft in de vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel over de hervorming van het systeem van de gesubsidieerde contractuelen bij lokale besturen zelf naar 2015 gerefereerd. Vandaar de vraag hierover van mevrouw Robeyns.

Wat de huur van de justitiehuzen betreft, zijn de middelen blijkbaar nog niet in de begroting voorzien. Ze hoopt van de minister te vernemen waar die middelen dan vandaan zullen komen.

Mevrouw *Yasmine Kherbache* bevestigt dat ze zich voor haar vragen gebaseerd heeft op de beleidsnota. De eerste stappen in de uitvoering daarvan worden immers vertaald in de begrotingsopmaak 2015.

Er zou een inschatting gemaakt zijn van de mogelijke meerkost van de herstructurering in het kader van het EVA. Mevrouw Kherbache vraagt de minister om het parlement daar voldoende over in te lichten. Bij de begrotingscontrole moet dan bekeken worden hoe dat budget evolueert. Er moet zeker vermeden worden dat te veel middelen worden opgeslorpt in structurele discussies.

Mevrouw Kherbache beseft dat de minister van Inburgering niet beslist in de plaats van de minister van Werk of Onderwijs, maar in de beleidsnota staat wel dat "het terugdringen van de etnische kloof een gedeelde verantwoordelijkheid is". Ze begrijpt daaruit dat de minister haar collega's meer zal responsabiliseren en sensibiliseren, maar de vraag is hoe ver dat engagement dan reikt.

In de praktijk worden er in 2015 budgettaire beslissingen genomen die een rechtstreekse impact hebben op de bevoegdheid Inburgering, bijvoorbeeld het afschaffen van het Aanmoedigingsfonds of het besparen op de GOK-middelen. De minister wil de etnische kloof terugdringen, maar de vraag is hoe zij die strategische doelstelling kan realiseren. Nu lijkt de minister te zeggen dat men als parlementslid zelf maar naar andere ministers moet stappen om hen budgettair te responsabiliseren. Bij een gedeelde verantwoordelijkheid is er ook nood aan responsabilisering, niet alleen van de inburgeraar, maar ook van de Vlaamse overheid. Het is terecht dat de minister niet op haar Inburgeringsbudget bespaart, maar als een andere minister, bijvoorbeeld die van Onderwijs of Werk, daar wel op bespaart, heeft dat een rechtstreekse impact op het beleidsdomein Inburgering. Hoe zal de minister daar budgettair mee omgaan? Zal de minister dat proberen corrigeren of het binnen de eigen budgetten trachten te compenseren?

De afschaffing van het Aanmoedigingsfonds betekent dat men de studenten uit etnisch-culturele minderheden niet meer kan traceren en opvolgen, en dan kan men ook niet zien welke vooruitgang al of niet wordt geboekt ten aanzien van die groepen. Zal de minister haar ambitie inzake monitoring nog kunnen waarmaken als ze vanuit de andere beleidsdomeinen minder instrumenten ter beschikking heeft? Zal ze dat kunnen opvangen binnen haar eigen bevoegdheid? Zal ze haar monitoringsinstrumenten bijsturen?

Wat NT2 betreft, zegt de minister voor het extra, behoeftedekkend aanbod vooral te rekenen op private partners. Wie zal die private partners betalen? Daarvoor moet in extra middelen worden voorzien. Misschien is dat in 2015 niet nodig, dat hangt ervan af of de minister een vliegende start wil nemen of niet. Als de begroting in 2015 niet in extra middelen voorziet, dan moeten de ambities bijgesteld worden.

Mevrouw *Ingrid Pira* stelt dat ze met betrekking tot het Provinciefonds uit het advies van VLABEST heeft geciteerd. Daarin is sprake van een eenzijdige aanpak en het ontbreken van een impactanalyse die de weerstand had kunnen temperen. Het gaat dus niet om insinuaties maar om citaten uit een verslag. Evenmin gaat het om 'paniekzaaijerij', zoals mevrouw Sminate stelde. Een en ander getuigt volgens de spreker van een gebrek aan respect voor de mensen van VLABEST en voor de lokale besturen.

Mevrouw *Nadia Sminate* zegt dat haar opmerking over paniekzaaiërij niet de bezorgdheden van VLABEST betrof, maar wel de inschatting van mevrouw Pira van de impact van de besparingen die de provincies moeten leveren. Het punt is dat alle overheden voor enorme besparingen staan en dat van de provincies eenzelfde inspanning wordt verwacht. De impact van de besparingen wordt volgens haar veel te veel opgeblazen.

Volgens mevrouw *Ingrid Pira* heeft besturen ook met psychologie te maken. De afschaffing van het Provinciefonds had men beter naar achteren geschoven. Nu heeft men de mensen tegen zich in het harnas gejaagd. Men had beter eerst hervormd en als sluitstuk het Provinciefonds afgeschaft. Het gaat over meer dan die 37 miljoen euro. Het enige pleidooi van mevrouw Pira omtrent het Provinciefonds in het algemeen is om het beter aan te pakken.

De 3,5 percent groeivoet van het Gemeentefonds zal niet verhinderen dat er ongerustheid en onvrede naar boven komt. De lokale besturen komen uit een verkiezingsperiode, de invoering van BBC, besparingen. Ze hebben onder grote druk gestaan, worden geconfronteerd met eventuele fusies die men zal stimuleren. Er is de regiovorming en de integratie OCMW-gemeente. Men mag hervormen, maar dat moet gebeuren op een manier dat men de mensen mee krijgt en niet tegen zich in het harnas jaagt.

De minister zegt dat de achterstand bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet zo problematisch is, maar dat is dan in tegenspraak met wat de voorzitter van de raad zelf zegt. Die zei beschaamd te zijn over de achterstand die er nog altijd is, ondanks de belofte om de achterstand weg te werken. Mevrouw Pira stelt vast dat de achterstand die vroeger bij de Raad van State zat nu bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen zit. De minister zal geconfronteerd worden met de vraag naar middelen om die achterstand weg te werken.

De heer *John Crombez* zegt dat het Rekenhof in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting een aantal pertinente opmerkingen heeft gemaakt over de lokale begrotingen. De verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap voor die begrotingsdoelstellingen is op dit moment heel belangrijk. Zo staan de lokale overheden de laatste jaren in voor een groot stuk van de totaliteit van de investeringen in Vlaanderen. VVSG waarschuwt voor de nieuwe begrotingssituatie waarbij de marge voor de lokale overheden om te investeren steeds zwaarder onder druk komt. Er worden dus steeds minder investeringen in het vooruitzicht gesteld.

In dit kader stelt de heer Crombez de vraag naar de betrokkenheid van de minister in een aantal actuele dossiers. Er is de discussie over de vennootschapsbelasting op de intercommunales, die een rechtstreekse impact heeft op hun eigen vermogen en op de capaciteit om te investeren. Is de minister betrokken in de discussie over de vennootschapsbelasting? Heeft ze zelf vragen gesteld over de impact op de totaliteit van de investeringen in Vlaanderen, zoals bouwprojecten, rioleringswerken en dergelijke? Heeft ze mee gediscussieerd om er voor te zorgen dat die impact de investeringen niet doet dalen?

De heer Crombez vraagt zich af in hoeverre de federale beslissing niet aan gewestelijke bevoegdheden raakt. Wat is de mening van de minister daaromtrent? Men neemt immers elders beslissingen die een rechtstreekse impact hebben op de uitoefening en de resultaten van de eigen Vlaamse bevoegdheden. De voorbije jaren is de Vlaamse Regering altijd oplettend geweest als dat gebeurde. Het gaat hier niet over details, maar over rioleringsinvesteringen en openbare werken. Zal de minister vragen om betrokken te worden bij de implementatie van de vennootschapsbelasting op intercommunales? Wat is haar mening over het raken van federale beslissingen aan gewestelijke bevoegheids-

materies? Een en ander kan ook de ontvangsten van de gemeenten verminderen. Het is belangrijk dat de minister daar duidelijkheid over kan geven, gegeven haar bevoegdheid om de eerste bewaker te zijn van de lokale begrotingen.

De vraag over de gesco's ligt in dezelfde lijn. Dat is niet de bevoegdheid van minister Muyters, maar die van de minister van Binnenlands Bestuur als bewaker van de lokale begrotingen. Als er beslissingen worden genomen over de gesco's – het gaat over 27.000 mensen – is de vraag aan de minister of ze betrokken is en of ze een zicht heeft op de impact op de begrotingen van de lokale overheden.

De heer Combrez koppelt hieraan ook de vraag naar het inkohieren. Als de federale overheid beslist om te schuiven met het inkohieren, is het de vraag of de minister de mogelijkheid kan bieden om ervoor te zorgen dat de gemeente- en stadsbesturen op een normale manier hun begroting kunnen maken. De spreker geeft een voorbeeld van een gemeentebestuur uit Limburg, dat een raming had gekregen van de aanvullende personenbelasting van 5,8 miljoen euro en nu een herraming van 5 miljoen euro. De besturen zijn verplicht een begroting in evenwicht te maken. Zij kunnen dus niet op het einde van het jaar nog 800.000 euro genereren. En zijn zelfs nog straffere voorbeelden. Alle partijen worden met die problematiek geconfronteerd.

De heer Crombez vraagt of de minister zelf stappen zal zetten om daarbij betrokken te worden. Dat is een pure begrotingsdiscussie. Het gaat immers over het saldo van de lokale besturen, de OCMW's, de intercommunales en zelfs de politie. Dat is de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van minister Homans. Hetzelfde geldt voor de gesco's en voor de inkohiering.

Als de federale overheid een verschuiving doet waardoor de gemeentebegrotingen op het einde van het jaar in de problemen komen, zou ze eigenlijk met een voorschotsysteem moeten werken. Het risico zou bij de federale overheid moeten liggen. Op dit moment heeft minister Van Overtveldt te kennen gegeven dat hij op het einde van het jaar een thesauriebijpassing zou willen doen, maar dat betekent een negatief ESR-saldo voor de lokale besturen. Dat is geen oplossing. Het zal een heel slecht beeld geven van de begroting van de lokale besturen, door een beslissing waaraan ze zelf niets kunnen doen.

Wat het Provinciefonds betreft, gaat de discussie veel verder dan enkel het fonds. Er is een combinatie van het schrappen van de Provinciefondsmiddelen, de sectorpremies die in het Gemeentefonds komen (maar niet langer geïndexeerd en niet toegewezen), persoonsgebonden bevoegdheden die misschien naar het lokale niveau of naar de gemeenschap verschuiven, en de onduidelijkheid over de middelen voor de grondgebonden bevoegdheden. De accumulatie daarvan maakt dat er in West-Vlaanderen alleen al honderden verenigingen, organisaties en instellingen niet weten hoe ze de komende jaren hun begroting moeten maken. Als er nu geen duidelijkheid is en alle Provinciefondsmiddelen worden geschrapt, is er geen enkele buffer. Minister Homans gaat hen dwingen om volgend jaar begrotingen te maken, terwijl ze mensen zullen moeten afdanken.

De heer Crombez neemt de sector Welzijn als voorbeeld. Het gaat dan over kinderopvang, personen met een handicap, woonzorg en rust- en verzorgingstehuizen. Het gaat alleen voor Welzijn in West-Vlaanderen al over driehonderd instellingen of initiatieven. Sommigen zeggen dat de provincie zich te veel moeite doet, maar sinds de interne staatsvorming heeft Vlaanderen zich teruggetrokken uit een aantal bevoegdheden, vooral in sectoren als Welzijn, Cultuur en Jeugd. Nu mag de provincie zich niet meer bezighouden met persoonsgebonden bevoegdheden zoals Welzijn, Cultuur en Jeugd. Gelukkig mag Onderwijs nog wel.

De heer Crombez geeft een aantal concrete voorbeelden. Er zijn infrastructuurmiddelen voor personen met een handicap: De Lovie in Poperinge, Dominiek Savio, Het Anker, vzw Oranje. Er zijn infrastructuurmiddelen voor kinderopvang, kinderdagverblijven, centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning. Er is winteropvang. Het gaat om initiatieven waar de Vlaamse Gemeenschap zich uit heeft teruggetrokken, en de lokale besturen kunnen het niet overnemen. Samengevat is er op dit moment 828.000 euro voor infrastructuur voor personen met een handicap. De heer Crombez stelt niet dat het allemaal moet blijven, wel dat er iets wordt weggenomen en dat er geen enkel alternatief is. De middelen die een buffer kunnen vormen, worden volledig weggehaald.

Hij kondigt daarom een amendement aan met betrekking tot het Provinciefonds. Het amendement is niet bedoeld om het volledige Provinciefonds te behouden, maar de buffer wordt op nul gezet op een moment dat duizenden verenigingen in Vlaanderen te horen krijgen dat de provincie geen middelen meer mag geven voor Welzijn, Cultuur en Jeugd. Er is geen buffer meer, geen duidelijkheid over het alternatief, geen zekerheid of de bevoegdheden naar het lokale niveau dan wel de gemeenschap zullen gaan. Er is enkele keren gezegd dat de lokale besturen een deel van de persoonsgebonden bevoegdheden zal moeten overnemen. Maar dat niveau is daartoe op dit moment niet in staat, tenzij de minister extra middelen geeft. Maar dan is het onduidelijk waar de besparing zit. De spreker vraagt duidelijkheid omdat het momenteel niet mogelijk is om begrotingen te maken, niet bij de lokale besturen en niet bij de organisaties en verenigingen. Toch moeten zij procedureel een beslissing nemen vooraleer ze duidelijkheid hebben.

Het in te dienen amendement is zeer licht. Er zal elders compensatie worden voorgesteld, want er zitten uitgaven in de begroting die de spreker niet echt begrijpt. Alleszins wil hij de middelen van het Provinciefonds niet op nul zetten zolang er geen duidelijkheid is over wat er gaat gebeuren met al die instellingen, verenigingen en organisaties.

Uit de discussies in het kader van de interne staatshervorming van twee jaar geleden is gebleken dat de impact van Onderwijs, Welzijn, Cultuur en Jeugd verschilt van provincie tot provincie. Dus kon de provincie een buffer zijn, wat in de praktijk ook gebeurde. Nu wordt die mogelijkheid echter weggenomen. Ofwel neemt de minister het op in haar budget, ofwel moeten de lokale overheden het doen. Dan stelt zich de vraag of de volledige middelen meegaan en hoe.

De heer Crombez vat het totaalplaatje samen: het Provinciefonds wordt op nul gezet, de buffer wordt volledig weggenomen, de persoonsgebonden bevoegdheden (behalve Onderwijs) worden afgenomen, de middelen gaan niet naar de verenigingen, de lokale overheden hebben geen enkele duidelijkheid over wat ze zullen kunnen doen, en de sectorale premies in het Gemeentefonds worden niet geïndexeerd en niet toegewezen. De gemeenten hebben geen enkele indicatie over extra middelen om de bevoegdheden te blijven uitoefenen. Er is ook geen enkele indicatie dat de Vlaamse Gemeenschap de persoonsgebonden bevoegdheden zal overnemen.

Uit wat al geweten is over de begroting, de investeringen en dergelijke, leidt de heer Crombez af dat de Vlaamse Gemeenschap niets zal overnemen. Hij verwijst naar Welzijn met de trajectinvesteringen, de persoonsvolgende financiering en de middelen daarvoor. Minister Vandeurzen heeft geen enkele ruimte om de middelen die geschrapt worden in de provincies, over te nemen. In West-Vlaanderen gaat het over 828.000 euro voor personen met een handicap, 500.000 euro voor kinderopvang, 1,4 miljoen euro voor rust- en verzorgingstehuizen, samen dus 2,7 miljoen euro enkel voor Welzijn in West-Vlaanderen. De spreker is bereid om ook de cijfers van de andere provincies en de andere

bevoegdheden op te zoeken en voor te lezen. Het gaat alleszins niet over peanuts. Het gaat om honderden, duizenden organisaties en personeelsleden. Hij meent dat de minister het misschien niet slecht bedoelt, maar dat ze het niet kan maken om de buffer volledig te annuleren vooraleer ze ook maar één antwoord heeft gegeven over het voortbestaan van de organisaties. Indien nodig zal hij straks het amendement nog uitgebreider toelichten.

De heer *Bert Maertens* kan het discours van de heer Crombez steunen in die mate dat er inderdaad over moet worden gewaakt dat de lokale besturen voldoende blijven investeren. De Vlaamse Regering heeft de terechte keuze gemaakt om te besparen en naar efficiëntiewinsten te zoeken in plaats van belastingen te heffen die de economie zouden treffen.

Het is een heel sterk signaal dat het Gemeentefonds recurrent blijft stijgen met 3,5 percent. Dat is decretaal vastgelegd, maar het is niet evident dat dit in crisistijd overeind blijft. Het is een bijzonder belangrijk signaal van de Vlaamse Regering om het Gemeentefonds te laten groeien. De regering zet de steden en gemeenten centraal door een groei van de middelen, minder betutteling en meer bevoegdheden. Het is dan aan de lokale besturen om uit te maken hoe ze met die recurrente groei omgaan, of ze investeren of niet. Het is een vrije keuze.

De heer Maertens wijst erop dat zijn gemeente, met een coalitie van N-VA met sp.a en Groen, erin slaagt om de investeringen behoorlijk op peil te houden, zonder de belastingen te verhogen. De situatie is niet supergezond, maar de gemeente zal saneren en efficiëntiewinsten boeken. De financiële situatie zal gezonder worden gemaakt. Dit is de verantwoordelijkheid van elk lokaal bestuur en ze moeten zelf oordelen over de manier waarop.

Bij het Provinciefonds gaat het om ongeveer 3,5 percent van de provinciale inkomsten. Ook daar bestaat de mogelijkheid om te besparen en om efficiëntiewinsten te boeken. Het percentage is niet onoverkomelijk, er kan nog worden bespaard op de werking en op het apparaat zonder de dienstverlening aan te tasten.

Mevrouw *Ingrid Lieten* zegt dat iedereen moet besparen en op zoek gaan naar efficiëntiewinsten. Ook de vorige Vlaamse Regering heeft dat altijd gedaan. Het gebeurt ook in alle gemeentebesturen en provinciebesturen waarin sp.a verantwoordelijkheid heeft. De discussie vandaag gaat echter niet over een besparingsoefening bij de provincie. Het is een doelbewuste ideologische keuze van de Vlaamse Regering om de provinciebesturen onderuit te halen. Er kan over worden gedebatteerd en de meningen zullen verschillen, maar een en ander gebeurt nu op een heel slechte manier. Het Provinciefonds wordt op nul gezet, de persoonsgebonden financiering valt weg, de provinciebesturen mogen geen dividenden meer innen, ze zullen belastinginkomsten moeten afstaan en afwachten wat in de plaats komt.

Het argument van de efficiëntiewinsten gaat niet op. Door de verschillende maatregelen wordt de dienstverlening aan de inwoners van de gemeenten en provincies onderuitgehaald. Het geld gaat niet naar de gemeentebesturen, het gaat naar de Vlaamse Regering om putten te vullen. Dat gebeurt vooraleer er oplossingen gevonden zijn om de continuïteit te verzekeren bij de talloze verenigingen die een stukje subsidie krijgen. Ook voor Limburg bestaat er een hele lijst van organisaties die geen subsidies meer zullen krijgen.

Mevrouw Lieten is het niet eens met de minister dat de provinciebesturen dan maar efficiëntieoefeningen moeten doen. Het gaat niet over een besparing, maar over een duidelijke ideologische keuze waarvan de provinciebesturen het eerste slachtoffer zijn. De grootste slachtoffers zullen uiteindelijk de inwoners van de

steden en de provincies zijn: ze zullen een pak dienstverlening niet meer krijgen, niet van de gemeente en niet van de verenigingen.

5. Aanvullende antwoorden van de minister

De beslissing met betrekking tot het Provinciefonds werd door mevrouw Lieten een ideologische beslissing genoemd. De *minister* bevestigt dit. Een coalitie sluit een regeerakkoord en neemt beslissingen die uiteraard soms ideologisch zijn gekleurd. Het zou bizar zijn om dat niet zo te doen. Deze coalitie heeft ervoor gekozen om de provincies een andere taakin-vulling te geven, ze drastisch af te slanken. Maar dat is een debat over de hervorming van de provincies. De schrapping van de 37 miljoen euro van het Provinciefonds daarentegen past in de besparingslogica van deze coalitie. Daarom wordt de schrapping al onmiddellijk doorgevoerd. Iedereen moet de tering naar de nering zetten. Die 37 miljoen euro vertegenwoordigt maar 3,4 percent van het totale budget van de provincies. Dan is dat een zeer minimale inspanning in vergelijking met de inspanning van de andere overheden. De aanvullende personenbelasting en de opcentiemen zijn voor de provincies extra inkomsten, en die zijn in het verleden alleen maar verhoogd. Dan kan de provincie best wel 3,4 percent op het totale budget besparen.

De minister verwijst naar de projecten die werden aangehaald en die schade zouden ondervinden van de afschaffing van het Provinciefonds. Ze herhaalt dat het onrealistisch is te denken dat al die projecten met die 37 miljoen euro werden betaald. De provincie heeft zelf de verantwoordelijkheid na te gaan hoe zij wil besparen. Zij vindt het ook betreu-enswaardig dat de regionale landschappen worden getroffen. Nochtans gaat het om een grondgebonden bevoegdheid.

Er zal een traject worden uitgestippeld voor de provincies, in overleg met de VVP. Men gaat niet overhaast te werk, omdat men fouten, ook juridische, wil vermijden. Het is nu al duidelijk dat de provincie geen persoonsgebonden bevoegdheden meer zal uitoefenen, maar wel grondgebonden bevoegdheden. Daarbovenop bestaat de mogelijkheid dat de steden Gent en Antwerpen, als zij daarmee akkoord gaan, volledig provincievrij worden verklaard, afgezien van het hoger beroep voor vergunningen. Persoonsgebonden bevoegdheden worden dan overgedragen naar de gemeenten of naar een cluster van gemeenten. De grondgebonden bevoegdheden blijven bij de provincies.

Minister Homans benadrukt dat, als bepaalde verantwoordelijkheden worden doorgeschoven naar lokale besturen, het uiteraard niet de bedoeling is om enkel en alleen die verantwoordelijkheden en bevoegdheden door te schuiven, maar ook de middelen. Minister Homans heeft dit al herhaaldelijk gezegd in de plenaire vergadering en hoopt dat alle angst nu is weggenomen: de middelen gaan mee over. Als een gemeente of een cluster van gemeenten zich niet goed voelt bij het uitoefenen van een persoonsgebonden bevoegdheid, zal de Vlaamse overheid overnemen. De minister vraagt om haar de kans te geven om een juridisch sluitend hervormingstraject uit te tekenen voor de provincies.

De minister is het met de heer Crombez eens dat er bepaalde maatregelen zijn die de financiële situatie van de lokale besturen kunnen aantasten. Zij beaamt ook dat ze een zekere verantwoordelijkheid draagt voor de begroting van lokale besturen: ze kan die goed- of afkeuren. De financiële situatie van de lokale besturen wordt inderdaad niet rooskleuriger. In budgettair krappe tijden is het echter al een prestatie dat de regering de groeivoet van het Gemeente- en Stedenfonds aanhoudt. Vroeger was dat ook zo, maar de regering is vanuit een minder rooskleurige financiële situatie aan de legislatuur moeten beginnen dan in 2009.

De minister stelt niet betrokken te zijn geweest bij de genoemde federale maatregelen die een impact hebben op de financiële toestand van de lokale besturen. Het is wel de bedoeling om een ophijsting te maken van de federale maatregelen met impact op de lokale besturen én die met impact op de Vlaamse begroting. In dat verband zal de minister contact opnemen met haar federale collega's. Het is wel zo dat ook het federale niveau voor een besparingsoefening staat en maatregelen moet nemen die niet altijd even leuk zijn. Misschien wordt een en ander verkeerd geïnterpreteerd en zijn er nog andere oplossingen mogelijk. Een goed gesprek hierover kan dus zeker geen kwaad.

De minister herhaalt dat ze elke mogelijke impact van het federale regeerakkoord op het Vlaamse niveau wil ophijsten, om dan met een delegatie naar het federale niveau te trekken. Die lijst moet zo volledig mogelijk zijn, dat wil zeggen dat hij niet alleen de federale maatregelen moet bevatten die een invloed hebben op de lokale besturen, maar ook de maatregelen die een invloed hebben op zaken die niet tot de bevoegdheden van minister Homans behoren. Het moet dus een gezamenlijke oefening worden. De aanvullende personenbelasting past eveneens in dat overleg. Daaruit moet ook blijken wat de werkelijke financiële impact zal zijn.

De heer Crombez vroeg of er sprake is van een overschrijding van bevoegdheden vanwege het federale niveau. De minister kan daar momenteel niet op antwoorden en laat onderzoeken of dat zo is. Ze zal de commissie op de hoogte houden.

Inzake de justitiehuisen is op de kredieten van minister Vandeurzen een bedrag van 3,2 miljoen euro ingeschreven. Dat zal bij regeringsamendement worden overgeheveld naar de kredieten van minister Homans.

Bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen is er inderdaad wat achterstand. Bij de budgetcontrole 2014 is er door minister Schauvliege in een extra budget voorzien voor de DAB Grondfonds bij RWO.

Er zijn voldoende middelen voorzien voor de herstructurering van de inburgerings- en integratiesector. Het is ook absoluut nodig dat er voldoende wordt gemonitord. De minister begrijpt dat mevrouw Kherbache de link legt tussen Inburgering en andere bevoegdheden zoals Werk en Onderwijs. Maar als het de bedoeling is de etnische kloof terug te dringen, dan gaat het over veel meer dan inburgering. Die kloof bestaat ook nog altijd bij mensen die hier geboren en getogen zijn en nooit aan een inburgeringstraject zijn onderworpen. Dat neemt niet weg dat de minister van plan is om met de ministers van Werk en Onderwijs te overleggen over maatregelen die een impact hebben op Inburgering.

Het is geenszins de bedoeling dat de afnemer van de cursus NT2 zelf betaalt, maar wel de overheid. Zelf laten betalen zou niet productief zijn, zeker niet als men wil inzetten op vrijwillige inburgering. Dan zou men niemand meer bereiken. Ook de verplichte inburgeraars zullen niet zelf hoeven te betalen.

Voor het groeitraject moeten eerst de NT2-middelen worden overgeheveld van Onderwijs naar Inburgering, zoals voorzien in het regeerakkoord. Daarna kan er worden geschoven met de budgetten, kijkend naar welk aanbod er nu is en hoeveel nood er is aan bijkomend aanbod. De minister kan daar nu niet in detail op ingaan aangezien het budget in kwestie nog bij minister Crevits zit. Als men ook zoveel mogelijk vrijwillige inburgeraars wil bereiken, dan moet er in 2015 werk van worden gemaakt. Nadien moet er zo snel mogelijk worden gestart met de middelen die ingebed zijn bij Inburgering.

6. Aanvullende replieken van de commissieleden en antwoorden van de minister

Mevrouw *Ingrid Lieten* heeft er alle begrip voor dat de minister de tijd vraagt om het hervormingstraject voor de provincies uit te tekenen. Ze gelooft ook dat de gemeentebesturen extra middelen zullen krijgen voor hun extra bevoegdheden. Maar de minister maakt het zich moeilijk door de financiële discussie naar voren te trekken. Het lijkt alsof de minister denkt dat het Provinciefonds gebruikt wordt om een paar ambtenaren te betalen voor het maken van kopieën. Het Provinciefonds is een inkomstenbron van de provincie. Het wordt in de begroting gebruikt om allerlei uitgaven te doen. Vaak zijn die uitgaven subsidies.

Mevrouw Lieten zegt dat in haar eigen provincie het bedrag van het Provinciefonds dat de minister wegneemt overeenkomt met het bedrag dat de provincie besteedt aan de gemeenten om allerlei lokale initiatieven te financieren. Het is dus geen besparing. Veel beter ware geweest om de provincies nu niet te kortwieken, maar om eerst de discussie over de hervorming te voeren en het traject uit te stippelen. Veel beter ware geweest om eerst uit te klaren hoe de gemeenten qua taakstelling en middelen in de plaats van de provincies komen. De minister doet echter het tegenovergestelde en maakt het zichzelf en de provincies moeilijk. De discussie zal verder gevoerd worden als de minister met haar hervormingstraject komt.

Mevrouw Lieten vindt het dossier van de regionale landschappen een goed voorbeeld om haar standpunt te verduidelijken. In de vorige legislatuur vond een interne staatshervorming plaats waarbij het beheer en financiële toezicht op de regionale landschappen van Vlaanderen naar de provincies werd overgeheveld. De toenmalige minister hevelde ook de middelen over, en die werden in het Provinciefonds gestort. Een jaar later schaft minister Homans het fonds echter af. De provincies blijven zitten met hun opdracht – de regionale landschappen – maar intussen zonder middelen. Het geld is teruggevloeid naar Vlaanderen, naar de algemene middelen om de begroting sluitend te maken. Dat noemt mevrouw Lieten slecht bestuur. Gedurende één jaar krijgt men de bevoegdheden en de middelen maar het tweede jaar blijven enkel nog de bevoegdheden over. Ze vreest dat dit nog gaat gebeuren, dat de gemeenten veel van de provincietaken gaan krijgen maar veel te weinig middelen. Als het geld voor de regionale landschappen dan toch terugkeert naar Vlaanderen, moet het niet in de algemene middelen terecht komen maar teruggaan naar de begroting Leefmilieu.

Mevrouw *Ingrid Pira* bevestigt dat de afschaffing van het Provinciefonds voortvloeit uit een besparingslogica. Zelf had ze het echter over een bestuurslogica, een psychologische logica. Ze ziet de afschaffing van het Provinciefonds op 1 januari 2015 eerder als een provocatie. Zelf zou ze de afschaffing naar achteren geschoven hebben tot alle onzekerheden uitgeklaard waren. Nu gaat de minister de mensen niet mee krijgen. Dat was de kern van haar pleidooi, niet zozeer die 37 miljoen euro.

De heer *John Crombez* vindt dat alle vragen in verband met de gesco's, de vennootschapsbelasting en de inkohiering volledig samenhangen met de discussie over de sectorale subsidies en het Gemeente- en Provinciefonds. Als de minister echt een boodschap wil geven, als ze echt vindt dat de provincie moet inkrimpen, dat het Provinciefonds moet verdwijnen en uit de begroting moet, dan kan de heer Crombez dat op politiek vlak begrijpen. Het is niet zijn mening, maar het kan een duidelijke politieke beslissing zijn.

Vooraleer de heer Crombez wil stemmen over de begroting 2015, wil hij eerst een antwoord op zijn vraag hoe de getroffen organisaties, hun personeel en directies moeten omgaan met de inkrimping van de middelen. De lokale

begrotingen zullen elementen van de bevoegdheden Welzijn, Cultuur en Jeugd moeten opvangen, zo werd aangekondigd. Maar de lokale begrotingen staan al onder druk, de investeringen zakken, een aantal beslissingen zal wegen op de investeringen via de lokale begrotingen en de intercommunales, er is een meerkost in het kader van de gesco's, er stelt zich een kohierprobleem. Op hetzelfde moment moeten de gemeenten hun begrotingen afsluiten.

Er zijn tijden geweest dat de Vlaamse Regering een overlegcomité wilde wanneer zij door beslissingen op een ander niveau werd gedwongen meer ingrepen te doen in de Vlaamse steden en gemeenten. Het ESR-saldo van de lokale besturen daalt, terwijl het op het federale niveau verbetert. Vroeger liep de Vlaamse Regering daar storm tegen.

De belangrijkste vraag van de heer Crombez is: hoe moeten al die organisaties daarmee omgaan? Alleen in West-Vlaanderen gaat het, enkel voor de welzijnssector, om een paar honderd organisaties. Het Provinciefonds is geen fetisj. Dat is niet het punt. Als alle mogelijkheden worden weggenomen, en de buffer die voor een oplossing moet zorgen evenzeer, hoe moeten organisaties daar dan mee omgaan? Het gaat om rust- en verzorgingstehuizen, instellingen voor personen met een handicap enzovoort. Er is geen alternatief. Hij voorspelt dat volgend jaar de infrastructuurinvesteringen voor zorg en welzijn, die nu voor een deel bij de provincie zitten, niet anders zullen kunnen dan stilvallen. Er zal personeel moeten worden afgedankt. Ondertussen is gebleken dat het niet zal kunnen worden opgevangen via het budget van minister Vandeurzen.

De heer Crombez begrijpt het politiek symbool wel: de regering wil aantonen dat de provincies het met heel wat minder kunnen. De spreker deelt die mening niet. Het kan toch op geen enkele manier worden verdedigd dat het Provinciefonds en de persoonsgebonden bevoegdheden worden weggenomen, terwijl er geen duidelijkheid wordt geboden over wat de gemeenten en wat Vlaanderen zullen doen.

Het gaat dus over de vraag wat er volgend jaar met die bevoegdheden gaat gebeuren en met de mensen die in al die organisaties werken. VVSG heeft een berekening gemaakt van verdeelcriteria voor de sectorale subsidies zonder toepassing van de groeivoet van 3,5 percent. Dat betekent voor het cultuurbeleid 92 miljoen euro in alle Vlaamse gemeenten; voor jeugd 21 miljoen euro, voor een deel in alle gemeenten; voor sport 16 miljoen euro in alle gemeenten; voor flankerend onderwijs 1,9 miljoen euro in 35 gemeenten; voor bestrijding van kinderarmoede 4,5 miljoen euro in 70 gemeenten; voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking 2,8 miljoen euro in 86 gemeenten; voor integratie 5,4 miljoen euro in 58 gemeenten. VVSG stelt vast dat dit alles in het Gemeentefonds wordt gepompt, dat de 3,5 percent groeivoet daarop niet wordt toegepast, en dat er voor de toekomst geen verankering is. Er wordt teruggetreden uit dezelfde persoonsgebonden bevoegdheden, terwijl er geen enkel antwoord wordt gegeven op de vraag wat men moet zeggen aan de betrokken organisaties en verenigingen, aan het jeugdwerk, cultuurverenigingen, rust- en verzorgingstehuizen, kinderopvangverblijven. En dat is volgens de heer Crombez de enige echte vraag. Op die vraag kan niet worden geantwoord met 'tering naar de nering' zetten. Als de minister vindt dat het Provinciefonds weg moet en dat de persoonsgebonden bevoegdheden eruit moeten omdat slankere provincies beter zijn, dan moet ze ook zeggen hoe het dan zit met de middelen voor kinderopvang, kinderarmoede enzovoort. Zullen die middelen verdwijnen?

Achter de slogan 'de provincies kunnen slanker' zit een reële besparing. Ergens zal er iemand werkingsmiddelen verliezen, en ergens zal er iemand personeel moeten afdanken. Zolang de heer Crombez op zijn vragen geen antwoord krijgt, wenst hij niet te stemmen over de begroting. Ofwel maakt de regering duidelijk

wat zij aan het doen is en wat de gevolgen daarvan zijn, ofwel niet. De regering is duidelijk over de schrapping, maar er is geen antwoord op de vraag waar die middelen zullen worden opgevangen.

De heer Crombez wil niet dat de discussie zonder antwoord wordt afgesloten. Ofwel wil hij een geruststellende boodschap, ofwel wil hij een alternatief kunnen indienen. Hij merkt op dat het Vlaamse niveau het enige is dat nauwelijks instaat voor de eigen pensioenlasten. De lokale besturen staan allemaal, zonder uitzondering, onder enorme druk van de stijgende pensioenlasten. Meer nog, de lokale besturen hebben al meer bespaard dan de Vlaamse Regering. Het gaat over concrete bevoegdheden, concrete instellingen en concrete mensen. De hamvraag is wat het antwoord van de minister is aan die organisaties, verenigingen en instellingen die volgend jaar een begroting moeten opmaken. Zullen ze mensen moeten afdanken? Zullen ze bepaalde zorginvesteringen niet kunnen doen?

De *minister* antwoordt dat men die vragen aan de provincies zelf moet stellen. Zij vraagt, als minister van Binnenlands Bestuur, aan de provincies een besparingsinspanning van 3,4 percent. Het is de verantwoordelijkheid van de provincies om te bekijken waar zij willen besparen. Het is niet omdat ze die 37 miljoen euro op nul heeft gezet, dat de provincies daarom per definitie alles moeten stopzetten wat met de middelen van het Provinciefonds betaald werd. Dit antwoord werd al meermaals gegeven tijdens deze vergadering, maar de heer Crombez heeft niet de hele commissievergadering bijgewoond.

Het debat over de overdracht van de persoonsgebonden bevoegdheden zal in de toekomst worden gevoerd. Dat staat los van de begrotingsopmaak 2015.

Elke minister heeft voor zijn eigen sectorale subsidies moeten beslissen of erop bespaard wordt of niet. Minister Homans wijst erop dat ze zelf geen euro bespaard heeft op de twee sectorale subsidies die ze onder haar bevoegdheid heeft, namelijk kinderarmoede en integratie. De andere ministers bekijken nu wat ze kunnen doen binnen hun eigen begroting. Per 1 januari 2016 komen de sectorale subsidies dan geïntegreerd terecht in het Gemeentefonds onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlands Bestuur.

De minister begrijpt dat de heer Crombez met een aantal prangende vragen zit, maar de meerjarenbegroting wordt pas volgende week ingediend. Nu gaat het evenwel over de budgetopmaak voor 2015. Tot slot wijst ze er op dat in 2013 reeds een bedrag van 20 miljoen euro uit het Provinciefonds is geschrapt en dat er toen vanuit de Vlaamse overheid evenmin gecompenseerd werd.

De heer *John Crombez* pikt het niet dat de minister oordeelt op welk moment een parlementslid in welke commissie moet zijn. Hij stelt ook dat hij het recht heeft om een vraag te herhalen als er geen antwoord op komt. De spreker komt terug op de opmerkingen die hij al heeft gemaakt, namelijk dat de gemeentebegrotingen in moeilijkheden komen, de verwijzing naar de sectorale subsidies, het inkohieren en het feit dat er geen enkele duidelijkheid is over wat er gaat gebeuren met de budgetten van Welzijn, Jeugd, Cultuur.

De *commissievoorzitter* stelt dat de minister heeft geantwoord op de vragen. De minister antwoordt zoals zij dat wil en de heer Crombez heeft het recht te vinden dat dat antwoord niet voldoet.

De heer *John Crombez* licht twee amendementen toe. Het eerste amendement ingediend door de heer John Crombez en de dames Els Robeyns en Ingrid Pira betreft de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor 'werking en toelagen – HR, organisatieontwikkeling, diversiteit en welzijn op het werk'

(*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 15/2, amendement nr. 2). Gegeven de precaire situatie van personen met een migratieachtergrond op de Vlaamse arbeidsmarkt vergeleken met het Europese gemiddelde, vinden de indieners besparen op dat beleidsprogramma niet opportuun. Het amendement wil de kredieten terugzetten. Dat geeft een verschil van 38.000 euro. Dat amendement strookt volgens de heer Crombez met de beleidsdoelstellingen die de Vlaamse Regering tot nu toe heeft geformuleerd.

Het tweede amendement ingediend door de heer John Crombez strekt ertoe het vastleggingskrediet en het vereffeningskrediet van begrotingsartikel 'BD0-1BHC2AD-WT – werking en toelagen – Vlaams Provinciefonds' aan te passen (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 15/2, amendement nr. 1). De regering voert een vermindering door van 37.241.000 euro, met enkel nog de vereffening van kredieten uit het verleden. De minister heeft voor het eerst concreet geantwoord op de vraag wat er op het terrein moet gebeuren, hoe de organisaties verder moeten wat betreft infrastructuur, personeel, het maken van een begroting en dergelijke. Volgens de minister moeten de provincies dat oplossen. Dat is volgens de heer Crombez een hallucinant antwoord omdat de beslissing precies inhoudt dat de provincies zullen terugtreden uit die bevoegdheden. De enige oplossing die de provincies hebben, is de middelen van die organisaties te verminderen. Het kan niet dat de provincies dit oplossen. Het Provinciefonds is voor de heer Crombez niet heilig, de getroffen organisaties zijn dat wel.

Een mogelijk antwoord zou kunnen zijn dat de middelen voor een deel naar de gemeenten gaan. Maar de minister weigert in die discussie mee te gaan. De situatie van de gemeenten wordt intussen altijd maar precairder. Ook de bouwsector zit met een enorm probleem gezien de verminderde kredieten voor investeringen in alles wat te maken heeft met openbare werken en rioleringswerken. VVSG heeft becijferd wat de daling zal zijn en er wordt een verdere verslechtering voorspeld. Dat is een concrete impact en een reden waarom de spreker diverse elementen van de gemeentebegroting koppelt aan de discussie over het Provinciefonds.

De minister zou een schuldverlichtingsoperatie voor de lokale besturen kunnen overwegen. De lokale besturen moeten instaan voor het pensioen van het gemeentelijk personeel, hebben al meer bespaard dan het Vlaamse niveau en komen steeds meer onder financiële druk. Het is onmogelijk dat de gemeenten, zelfs ten dele, die kredieten voor de komende jaren moeten opvangen. De minister beweert dat ze maar voor een deel bevoegd is. Dat is niet waar volgens de heer Crombez, ze is verantwoordelijk én bevoegd. Ze is de enige ankerpersoon voor de lokale besturen om het geheel in orde te krijgen.

Een tweede mogelijkheid zou kunnen zijn dat de Vlaamse Gemeenschap die persoonsgebonden bevoegdheden overneemt. Maar de minister heeft gezegd dat de provincies het maar zelf moeten oplossen. Dat is het algemene antwoord van de regering: het nodige moet gebeuren, maar iedereen moet zijn plan trekken, of het de raad van bestuur van De Lijn is, de universiteiten of de provincies. Het antwoord van de minister klopt decretaal trouwens niet eens. De provincies kunnen onmogelijk een antwoord bieden, om de simpele reden dat de minister de bevoegdheden daarvoor wegneemt.

De spreker begrijpt niet dat de minister de logica hanteert dat haar beslissingen kunnen worden opgelost door een ander niveau. De organisaties die hij heeft genoemd, kunnen het niet oplossen. De gemeentebesturen en de steden kunnen het met de huidige vooruitzichten al evenmin. De Vlaamse Gemeenschap, zo blijkt uit de vragen die daarover tot nu toe zijn gesteld, gaat het evenmin oplossen. Misschien komt er een verrassing in de meerjarenbegroting – meer middelen voor Welzijn, Cultuur en Jeugd bijvoorbeeld –, maar dat verwacht de

heer Crombez niet. Er zijn enkel besparingen die binnen enkele jaren de begroting zullen bezwaren. De enige mogelijkheid die de spreker ziet is dat de minister de verdediging opneemt van de begroting van de lokale overheden en een oplossing biedt voor de organisaties en verenigingen. De minister stelt echter dat het provinciale niveau het moet oplossen. Dat antwoord houdt volgens de heer Crombez geen steek.

Hij wenst een aantal bedragen uit West-Vlaanderen mee te geven, omdat de minister niet lijkt te geloven dat er een probleem is. Mevrouw Lieten kan desgewenst voorbeelden geven uit Limburg.

Vzw Mariasteen van het dienstencentrum GID(t)S, een instelling voor personen met een handicap: 150.618 euro. Ckg kinderopvang in Oostende: 66.255 euro. Jeugdlogies vzw De Boerderie in Veurne, Het Galjoen in De Haan, De Barkentijn in Nieuwpoort. Het OCMW van Torhout: 59.317 euro. Bejaardenzorg De Kei: 60.000 euro. Het Zonnelied in Ieper: 60.000 euro. In het Departement Woonzorg in Izegem is er bijvoorbeeld Buurtzorg Emelgem. Het voorschot van het derde werkjaar was 38.000 euro. Zon, zee en zorgeloos in Bredene: 18.000 euro. De wijkgezondheidscentra. Winteropvang in Kortrijk: 24.000 euro. Ook uit het Instituut voor Medische Dringende Hulpverlening, de MUG-heli, heeft de Vlaamse Regering zich op een bepaald moment teruggetrokken, 110.000 euro. Tot slot de huisvestingsdienst in Izegem. Het gaat niet over kleine bedragen maar over een paar miljoen euro.

In het kader van de interne staatshervorming tijdens de vorige legislatuur waren zo slank mogelijke bevoegdheden het uitgangspunt. De tweede intentie was nog beter, namelijk dat wie in aanraking komt met de overheid met niet meer dan twee bestuursniveaus te maken heeft. Het gevolg van die beslissing is geweest dat bestuursniveaus zich hebben teruggetrokken uit de organisaties. Tal van die persoonsgebonden activiteiten en organisaties worden op dit moment door de provincies rechtgehouden. De gemeenschap wilde het immers niet meer doen. Als de minister dan blijft herhalen dat ze voor rechtszekerheid, stabiliteit en continuïteit is, waarom wordt er dan twee jaar later een meervoudige beslissing genomen die het moeilijk maakt om die organisaties nog te ondersteunen? Met die meervoudige beslissing bedoelt de heer Crombez een leeg Provinciefonds, de persoonsgebonden bevoegdheden die worden geschrapt, de gemeentefinanciën die in moeilijkheden zitten. Hoe moeten die meer dan duizend organisaties overeind blijven? Het enige dat de oppositie vraagt, is dat de minister zich bewust is van de impact van een aantal zeer eenvoudige slogans. Het enige antwoord dat de minister geeft, is dat ze het zelf zullen moeten rooien. Behalve Onderwijs zal niemand nog een antwoord kunnen bieden.

De heer Crombez merkt terloops op dat hij de werkwijze van de commissie niet begrijpt. Hij begrijpt niet dat alles moet gebeuren op één namiddag, inclusief de stemming. Bovendien wordt slechts geantwoord dat de antwoorden al gegeven zijn, terwijl dat niet het geval is. Hij heeft alvast alle tijd. In een bespreking waarin vragen en bijvragen worden gesteld, gaat het niet op dat de minister antwoordt dat ze niet meer antwoordt.

De *commissievoorzitter* reageert dat ze iedereen uitvoerig aan bod laat komen, maar dat de heer Crombez zijn betoog telkens herhaalt, dat hij telkens dezelfde vragen stelt. Het antwoord van de minister is al drie keer gegeven. Iedereen heeft het recht op een eigen mening, maar men kan die niet blijven herhalen. Op een bepaald moment zal de commissievoorzitter beslissen dat de zaak afgehandeld is, de commissie kan niet bezig blijven. Ze begrijpt dat de heer Crombez zich grote zorgen maakt en ze vermoedt dat hij tracht te vermijden dat wordt gestemd, maar er zal worden gestemd. Wel mag hij zijn amendement uitvoerig toelichten.

De heer *John Crombez* antwoordt dat hij maar één hoofdvraag heeft, met vele subvragen. Op die ene hoofdvraag heeft hij een antwoord gekregen dat decretaal niet klopt en niet overeenstemt met de Septembeerklaring. Hij herhaalt dat hij niet begrijpt dat een begroting van dergelijk belang voor de toekomst van de provinciale en gemeentelijke middelen op die manier wordt behandeld. Het gaat om middelen met enorm veel vertakkingen. En als de commissie vindt dat er te veel herhaling is, zal hij zorgen voor meer variatie.

De heer Crombez hervat zijn tussenkomst over de terugtrekking van de Vlaamse Gemeenschap in de persoonsgebonden bevoegdheden twee jaar geleden, met zeer duidelijke en rechtmatige objectieven: een slankere overheid, besparen en zorgen dat de burger met niet meer dan twee overheden wordt geconfronteerd. Dat zijn duidelijke en nobele objectieven. Als de minister nu zegt dat ze de provincies zwaar wil afslanken, dan kan de heer Crombez daar ideologisch begrip voor opbrengen, al gaat hij er niet mee akkoord. Wat hem meer stoort, is dat er geen antwoord is gekomen op de vraag op welke manier al die organisaties daarmee in de komende maanden en jaren moeten omgaan.

De heer Crombez zou graag VVSG aan het woord laten over wat de bevoegdheid van een minister van Binnenlands Bestuur betekent voor de lokale begrotingen. De lokale besturen altijd maar wijzen op hun plichten en nieuwe begrotingsregels en besparingen opleggen, en anderzijds zeggen dat men er niet voor bevoegd is: dat is niet correct. De minister is wél bevoegd voor alle departementen die VVSG heeft opgesomd. Ze kan sport, cultuur, flankerend onderwijsbeleid en kindermoede minder belangrijk vinden, maar ze is wel de enige coördinerende persoon waar de lokale en provinciale besturen zich naar kunnen richten met de vraag hoe ze moeten omgaan met de nieuwe begrotingsregels.

De *commissievoorzitter* merkt op dat het amendement van de heer Crombez over het Provinciefonds inhoudt dat het budget van 37 miljoen euro niet wordt geschrapt. De impact van de begroting op de lokale besturen is echter niet het voorwerp van het amendement. Indien hij zich niet tot de inhoud van zijn amendement wil beperken, zal de voorzitter het amendement als afgehandeld beschouwen en de commissie vragen tot de stemming over te gaan. Als hij genoeg parlementsleden daarvan kan overtuigen, kan hij VVSG altijd voor een hoorzitting uitnodigen. Maar wat wil hij eigenlijk met zijn uiteenzetting bereiken?

Voor de heer *John Crombez* gaat het om het principe. Op één enkele middag wordt de begrotingsbespreking geopend en worden de toelichting, de vraagstelling en de stemming geagendeerd. Daarbij heeft hij te horen gekregen dat de vragen al zijn beantwoord. Die werkwijze aanvaardt hij niet. Hij wil de bespreking voortzetten en concretiseren. Dat is het enige kleine recht waarover de oppositie nog beschikt. Hij heeft het er zeer moeilijk mee dat de meerderheid op voorhand beslist om tot een stemming over te gaan.

De *commissievoorzitter* wijst erop dat de stemming is geagendeerd, zoals was afgesproken tijdens de regeling van de werkzaamheden, in aanwezigheid van mensen van de sp.a-fractie.

Voor mevrouw *Nadia Sminate* duurt het filibusteren al lang genoeg. Aangezien de commissie het recht heeft zelf te bepalen hoe de werkzaamheden verlopen, stelt ze voor tot de stemming over te gaan.

De heer *John Crombez* probeert aan te tonen waarom zijn toelichting wel degelijk over het amendement gaat. Het amendement betreft de schrapping van het Provinciefonds, gecombineerd met het wegnemen van de meeste persoonsgebonden bevoegdheden en de overdracht van bevoegdheden naar de lokale overheden. Bij het Provinciefonds wordt uitdrukkelijk en terecht de link gemaakt

met het Gemeentefonds. De impact op steden en gemeenten zal asymmetrisch zijn. De sectorale premies plus alle andere problemen die zullen werken op de gemeentebegrotingen, zullen ervoor zorgen dat de meeste gemeente- en stadsbegrotingen in de problemen komen. Dat geldt niet voor iedereen. Op sommige gerichte vragen van lokale overheden heeft de regering wel een antwoord gegeven, met name voor Antwerpen. Voor Antwerpen is het beloofde budget van inbreng in de BAM eruit gehaald. De regering heeft dus wel een antwoord gegeven op de vraag hoe de problemen met de Antwerpse begroting konden worden opgelost. De heer Crombez vindt dat het ergste. Als hij aan de minister vraagt welk antwoord de regering zal geven op de vragen van een paar duizend verenigingen in de sectoren Welzijn, Cultuur en Jeugd, dan antwoordt ze dat de provincies het maar moeten oplossen. Dat antwoord is feitelijk onjuist. Voor andere overheidsniveaus heeft de minister wel een antwoord gegeven, meer bepaald voor de stad Antwerpen. Die wordt ontlast van bepaalde uitgaven, waardoor de stad niet met het probleem wordt geconfronteerd. Het Rekenhof heeft in de commissie Financiën ook gewezen op deze uitzondering.

De heer Crombez wil vervolgens de impact volgens VVSG van de vermindering van de investeringen toelichten.

De *commissievoorzitter* vraagt de heer Crombez om af te ronden. Na een discussie over de interpretatie van het Reglement worden de amendementen en het ontwerp van uitgavenbegroting 2015 ter indicatieve stemming voorgelegd.

7. Indicatieve stemming

De amendementen nr. 1 en 2 worden bij indicatieve stemming verworpen met 10 stemmen tegen 3.

De aan de commissie toegewezen bepalingen van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2015 worden bij indicatieve stemming aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Mercedes VAN VOLCEM,
voorzitter

Bart DOCHY,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BAM	Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel
BBC	beleids- en beheerscyclus
DAB	Dienst met Afzonderlijk Beheer
ESR	Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen
EVA	extern verzelfstandigd agentschap
GDPB	Gemeenschappelijke Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk
gesco	gesubsidieerde contractueel
GOK	gelijke onderwijskansen
ICT	informatie- en communicatietechnologie
IT	informatietechnologie
kmo	kleine of middelgrote onderneming
NT2	Nederlands als tweede taal
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
RWO	Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed
VAK	vastleggingskrediet
VEK	vereffeningskrediet
VLABEST	Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken
Vlimpers	Vlaams intermodulair personeelssysteem
VVP	Vereniging van de Vlaamse Provincies
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
vzw	vereniging zonder winstoogmerk